

BARNA LÁSZLÓ

99

VALÓDI MAGYAR

LÁNYKÉRÉS

Avagy variációk a nagy pillanatra

99

MEGTÖRTÉNT MAGYAR LÁNYKÉRÉS

Szerkesztette:
BARNA LÁSZLÓ

Írta: az Élet

99

VALÓDI

MAGYAR

LÁNYKÉRÉS

Avagy variációk a nagy pillanatra

Copyright: Barna László, 2019 – Első e-book kiadás

Illusztrációk: Barna László

Borító: Barna László

ISBN 978-615-00-4755-3

Minden jog fenntartva.

Jelen könyv bármilyen formában történő másolása, sokszorosítása, közlése, illetve adatfeldolgozó rendszerben történő tárolása, a szerző és a benne szereplők előzetes írásbeli hozzájárulása nélkül nem engedélyezett.

A szerző kizárólagos előzetes engedélye nélkül sem jelen könyv, sem jelen könyv részletei nem használhatóak fel kiadványokban, internetes felületen, tanfolyamokon, hangos könyvekben, vagy előadásokon.

Kiadja: Barna László e.v.

Kapcsolat: info@eskuvomarketing.hu

Előszó

Férfi és Nő. Két külön nézőpont. Különálló lelkek, akik csatlakoznak egymáshoz. Társulnak. Akik kettő helyett egy célért élnek.

Cél a túlélés a házasság és a gyereknemzés által. Belülről fakadó késztetés. Formálják a társadalmi elvárások, a tradíciók, és szakrális eseményként házasodnak szerte a Földön.

“Minden madár társat választ...” - énekeltük a Tavaszi szél című dalban.

Ezt a könyvet az élet írta. Ceremóniamesterként megismerkedhettem több száz pár megismerkedésének és lánykérésének történetével. Imádom ezeket a történeteket! A találkozóink egyikén mindig megkérem őket, hogy meséljék el a saját élményeik alapján, hogyan történt a lánykérés. Ezeket elküldik nekem, és a történeteket rendszerint a vacsora előtt megosztottam a közönséggel, a násznéppel. Ezeket gyűjtöttem egy csokorba.

A hirtelen, az otthoni hűtő melletti lánykéréstől a homokos tengerparton, összefonódott pálmafák tövében történt romantikus-naplementésig sokféle megtalálható a történetek között. A humoros és a könnyekre fakasztó lánykérések közös jellemzője, hogy mind emlékezetes a pároknak a maga formájában. Amire örökké lehet emlékezni.

Egy szórakoztató, személyes hangvétellű könyv, vidám és sokszor megható 99 valódi hazai lánykéréssel! Mindazoknak, akik kíváncsiak, hogy másoknál ez miként történt meg. Na és főleg a srácoknak ötlettárnak, hogy más hogyan is csinálta!

Jó olvasást kívánok!

Barna László Ceró

Ceremóniamester Mester

a jó fej és tudatos párok ceremóniamestere

www.cero.hu

1. Timi & Balázs

2018. 08. 20. Eger, Dobó tér

Balázs: Pár napra leutaztunk Eger városába. Tavaly is voltunk már, és "teljesen mézes" volt. Idén gondoltam meg is kérem a kezét. Hisz biztosan tudom, hogy mit akarok. Timit akarom! Szeretném, ha a családom lenne. Nem akarom úgy bemutatni, hogy a csajom. Sokkal több. A feleségem, az oldalbordám, a társam, a küldetésem...

Remélem az Isten közös gyermekkel is megajándékoz majd minket. Nekem az előző házasságomból már van egy fiam, aki 10 éves. Timi szereti, és a fiam is őt. Akkor is szeretném, ha lenne közös gyermekünk.

Szóval a lánykérés: augusztus 19. Az érsekkerti szabadtéri színházban megnéztük a „Mezítláb a Parkban” című előadást. Kifejezetten friss házasoknak vagy házasulni készülőknek ajánlom a darabot. Jól éreztük magunkat, jókat ettünk és lazultunk a szállodában.

Augusztus 20-án már égette a gyűrű a zsebemet. Egy vagyont költöttem rá a Bojti ékszerésznél. Ekkora gyémántra nem lehet nemet mondani, de tudtam, hogy nem is fog. Éreztem rajta, hogy ő is várja az IGENT, úgy, ahogyan Én. Lementünk a Dobó térre, ahol komolyzenei koncert volt a tűzijáték előtt. Nagyon sokan voltak. 5000 ember. Bár megbecsülni sem tudom, hogy az mennyi. Hering party. Néztam a templomon az órát. Hamarosan üti az este 9-et. Timi gyönyörű. Most még saját magánál is szebb. Pedig az már durva. Csak egymásra koncentráltunk. Nem láttam mást. Csillogott a szeme, és áradt belőle valami leírhatatlan érzés. A boldogság és a szerelem tüzelt a szeméből. Az enyémbe. Komolyan készültem a beszéddel, de kiszáradt a torkom, és már csak az érzések vezéreltek. Őt is, pedig még meg sem kértem a kezét. 9-et ütött az óra. A zakóm zsebében ott lapult az ékszert rejtő doboz. Eljött az időm.

Megcsókoltam még egyszer. Még talán jobb volt, mint az első csók, amikor a barátnőm lett. Most már a menyasszonyom lesz. A tűzijáték fényei visszatükröződtek a szeméből. Megkérdeztem tőle: „Tímea, leszel a feleségem?” Lefagyott.

Letérdeltem elé, és feltettem ismételten a kérdést. Most már felfogta. A tömegben hallottam, hogy „Odanézz!” „Leszel a feleségem?” – kérdeztem ismételten. Könnyeivel küszködve válaszolta, hogy „IGEN! Igen, leszek!”

Közben durrogtak a rakéták. A szívem annyit dobogott, ahányan voltak körülöttünk. Ölelkezve és csókolózva néztük végig a tűzijátékot, és közben boldogságunkban neveltünk.

A tűzijáték végén két nyugdíjas odajött hozzánk, és gratuláltak, ugyanis szemtanúi voltak az eseménynek. A hölgy törölgette a szemét, és sok boldogságot kívánt. Azt kívánta, hogy olyan boldog életünk legyen, mint nekik.

Húúú... Kiráz a hideg és a meleg egyszerre. Beégett keményen a lánykérés az agyamba, és mindig is benne lesz. Szeretném, ha az életünkben sokszor lennének még ehhez fogható emlékezetes pillanatok. Bár magasan van a léc, az biztos.

2. Barbi & Ádám

Wellness hétvége Miskolctapolcán. Ezt követően irány Lillafüred, sétafika a Fátyol-vízesésnél. De nem volt tökéletesen jó a helyszín. Megyünk tovább az erdőben a bükkfán füstölt sült pisztráng és a lillafüredi vízesés megnézése után. A Hunguest Hotel Palota teraszán megláttam a Hámori-tavon csónakázókat. És akkor bevillant, hogy itt a tökéletes helyszín: a tó közepe. Irány csónakot bérelni. Csónakba ültünk, és ezt követően megindultunk a tó közepe felé. Ha itt volna a Nagybátyám, az Öreg Takami Sakari, és az édesapám, Zoli, és meglátták volna, hogy mit bénázok az evezéssel, akkor tuti ott helyben kitagadnak a családból. (Nagy horgászok mindketten.) Nagy nehezen sikerült irányba rakni a csónakot, és beevickéltünk a tó közepére. Idilli környezet, szép naplementébe hajló színek, de az istennek nem akar kiürülni a hely. Mindig valaki odacsónakázott mellénk. Ezt nem hiszem el! Kivártam a megfelelő pillanatot. Már-már késő is volt.

Fogtam magam és letérdeltem a csónakban. Kezemben a gyűrű, és feltettem a nagy kérdést. Ezt követően síri csend... Nulla reakció. Várok-várok és semmi... Na mondom, ilyen nincs! Most vagy nagyon bebuktam, vagy lefagyott a Barbika. Ez után én oldottam fel a nagy csöndet, hogy erre a kérdésre válaszolni is szoktak. Ekkor kattant vissza a jelenbe, és nagy mosollyal a száján IGEN-t mondott!!!

---- ∞ ----

3. Dóra & Öcsi

2006 decemberében, karácsony előtt valamikor kaptam egy sms-t, hogy B. Öcsi vagyok, és szeretnélek megismerni. Nem találkozónánk a Kalózban? (Akkori legmenőbb gimis hely.) Én nem is akartam válaszolni, aztán kiderült, hogy B. Dénes, aki Öcsi egyik legjobb barátja, adta meg a számomat. Szóval végül is elmentem a Kalózba. Ott vártuk, hogy lejöjjön. Típpelgettük a barátnőimmal, hogy ki az az Öcsi. (Mert én még csak nem is sejtettem. Az iwiw-en próbáltam megkeresni, de nem volt profil képe.) Vártunk egy csomót, nem jött senki. Aztán amikor elindultunk kifelé, akkor jött le a haverjaival, és akkor bemutatkoztunk.

Beszélgettünk utána, sms-eztünk, és végül szilveszterkor jöttünk össze.

Lánykérés: 2017. 11. 06. Otthon a lakásunkban

Hétfő volt. Mondtam Öcsinek, hogy későn fogok haza érni. Amikor megérkeztem, este volt. Benyitottam a lakásba, és le volt kapcsolva a villany mindenhol. Gyertyák voltak, és akkor jött Öcsi, és megkérte a kezem.

---- ∞ ----

4. Ancsa & Saca

Másfél éve szilveszter napján délből én már a partira összekészülve, sütitet megsütve, elcsomagolva, utazós holmikat becsomagolva, teljes harci készültségben, sminkben, hajban, de még köntösben vártam Sacát, hogy utolérjen. Közben ment a Madmen (Reklámőrültek) sorozat.

Kiment cigizni az erkélyre, majd utána lehuppant mellém az itthoni mackónacijában, és sóhajtott egy nagyot. (Én teljesen bepánikoltam: „na most mi van? mi rossz? mit

nem csináltam jól? mi történt már megint? úristen, már nem szeret?”)

Belekezdett a mondanivalójába: „Sokat gondolkoztam...” (Ettől még jobban kiborultam, és már azon morogtam magamban, hogy „na persze, pont most, hogy minden jó –főztem, sütöttem, egész délelőtt –, pont most szakít velem ennyi év után... hülye pasik...”) ...erre folytatta, hogy: „és arra jutottam, hogy ez így jó. Veled, és csak így tudom elképzelni az életet most már... és tudom, hogy semmi Princess, semmi Disney...” (remegő kézzel előhúzta a nacijs zsebéből a kis dobozkát, kinyitotta), „...de hozzám jönnél feleségül?” „Naná, igen!” Ez volt a válaszom ott a nappalinkban, a kanapénkon, Don Draper előtt.

---- ∞ ----

5. Dorina & Robi

2017. július 28. Horvátország, tengerpart – Selce városa, a sziklás tengerparton

Hosszú utazás után harmadik alkalommal érkeztünk meg a kedvenc tengerparti városkánkba, ahová szeretettel

jártunk vissza barátokkal és kettesben is. Ezen a nyáron hatan mentünk barátokkal együtt, viszont ők 2 nappal később érkeztek.

Az utazás után, hogy kicsit kinyújtóztassuk a lábunkat, szokásunkhoz híven gyorsan kipakoltunk a kocsiból, és elmentünk sétálni a tengerpartra. Feltűnés nélkül lépkedtünk egymás mellett, a szokásosnál már kicsit messzebb is jutottunk. Megjegyeztem, hogy ideje lenne visszafordulni, éhesek is voltunk, és picit szomjasak is. Robi azonban egy picit tovább nyújtotta a távolságot. Közeledett a város széle, fogytak a parti kávézók, éttermek. Lelépcsőztünk a vízhez, leültünk egy sziklára. Igazán jól esett újra ülni, hiába kocsikáztunk 6-7 órán át. Még itt is minden a szokásos rend szerint, feltűnésmentesen folytatódott. Pár percre igazán jól esett csendben hallgatni a víz mozgását a sziklák között, majd Robi megszólalt, hogy szeretne mondani valamit. Ez sem volt feltűnő, mert Robi egy ilyen mondat kezdést bármikor befejez egy „szeretlek”-kel, vagy „jó, hogy vagy nekem”-mel. Viszont utána benyúlt a ... az övtáskájába! És előhúzott egy kis dobozt, amiben az eljegyzési gyűrűt hozta magával otthonról. A többi titok. ☺

----∞----

6. Réka & Szabi

Egy másik párral mentünk Rómába, az utat én szerveztem. Próbáltam érdekességeket összerakni minden napra, de a fiúk fapofával, tök flegmán vonultak egyik helyről a másikra első nap. A Colosseum tetején kora délután Szabi közölte, hogy akkor most csináljunk külön páros programot. Oké. Elindultunk, feldobtam 2-3 lehetőséget, hogy hova menjünk, de neki mindegy volt. Mondom, akkor menjünk le a Tevere partjára. Amikor elindultunk, megszólal, hogy inkább oda menjünk, ahol előző este voltunk, amikor megérkeztünk, mert az a tér tetszett neki, csak akkor sötét volt, meg sokan voltak, annyira nem tudta megnézni. Én meg megörültem, mert a Piazza Navona az egyik kedvenc helyem Rómában, és örültem, hogy végre mondott valamit, ami tetszik itt neki. Út közben meg csak kérdezgettem, hogy mi a baj, csalódás neki Róma, nem jó programokat csinállok, nem tetszenek a helyek? Ezt nyomtam neki úgy 20 percig, amíg odaértünk a térre, és a templom rácsai elé leültünk a lépcsőre. Én még továbbra is összetörve kérdezgettem, hogy hogyan szervezzem át a következő napokat, hogy jó legyen. Egyszer

csak megszólalt, hogy igazából nagyon tetszik neki Róma, csak hát egy kicsit ideges, mert hozott nekem valamit. És akkor félig lecsúszott térdre, és elővette nyitva az ékszerdobozt. Én akkor már a vállára dőltem és zokogtam. Ahogy az elkövetkezendő 1 órában körülbelül, amíg végigtelefonáltam mindenkit.

-----∞-----

7. Szilvi & Andris

2017. október 15-e, Szlovákiában, a Csorba-tó partján

2017. augusztus végén lett bizonyossá számunkra, hogy Szilvi szíve alatt egy új élet sarjadt, aki szeretné, ha családdá egyesülnénk, mivel ahhoz ő nagyon szívesen csatlakozna. A kezdeti sokk után, kitárgyalva és megbeszélve mindent, elhatároztuk, hogy követjük a kisasszonyunk vágyát. És titkon elkezdtem gyűrűre vadászni, amihez Szilvi legjobb barátnője segítségét kértem, aki persze mindent elmondott Szilvinek. Így még nehezebb helyzetben voltam, hogy legalább egy kicsit meg tudjam Szilvit lepni a lánykéréssel. Végül is kockáztatva, de egyedül vettem meg a gyűrűt. Pont kapóra jött egy szlovákiai nyaralás, amit még korábban foglaltunk le a Magas-Tátrába.

Szilvi nagyon szereti a magas, hófödte hegyeket, ezért is mentünk oda. Tudtam, hogy sejti, mi fog jönni, ezért próbáltam húzni az agyát, hogy nincs nálam semmilyen gyűrű, nem azért jöttünk, csak pihenni akarok. Végül az utolsó napon, amikor már kicsit ő is lemondott róla, elkocsikáztunk a Csorba-tóhoz, ahol körbe sétáltuk a tavat. Majd egy kicsit eldugottabb résznél lekuporodtunk egy fa árnyékába, ahol a tó vize szinte a lábunkat érte, elkezdtem a kis monológomat, melynek a végén feltettem a kérdést. Igennel felelt, és felhúzhattam az ujjára a gyűrűt, amit vettem, és szerencsémre nagyon tetszett neki.

-----∞-----

8. Ancsa & Dani

2017. augusztus 12. Fairmont Hotel, Dubai – Steakhouse

Egy átlagos vacsorának indult. Dani elvitte Ancsikát steakezni, hiszen ez az egyik kedvence. A főétel elfogyasztása után Dani úgy tett, mintha kimenne a mosdóba, de a valóságban a felszolgálókkal szervezkedett. Megkérte őket, hogy menjetek oda Ancsikához, közöljék vele, hogy Dani összefutott az egyik ismerőisével, és őt is várják.

Időközben Dani a privát étkezőszobában várt, ami díszítve volt rózsákkal, szirmokkal és gyertyákkal. Ancsikát bekísérte a hostess. Nagy meglepetés volt neki, hiszen nem sejtett semmit. Majd Dani, ahogy azt illik, letérdelt, és feltette a kérdést.

Dani megkönnyebbült, hiszen a gyűrűt a dobozkával együtt már a lakásból elindulásnál el kellett rejtienie. Mivel a réteges öltözet indokolatlan volt, a dubai hőségben nem volt más választása, minthogy a nadrágjában rejtse el, ami igencsak csökkentette a kényelemérzetet a vezetésnél és a vacsora alatt.

---- ∞ ----

9. Rita & Zoli

2 éve nyaraláskor, azaz 2016 augusztusában, Horvátországban, konkrétan a tengerben. Így nem is kellett letérdelnem. Így viccesebb és különlegesebb volt. Rita szülei tudtak a tervről. Fejbólintás volt reggel a jel, hogy ez az a nap, és hozzák le nekem a partra a gyűrűt. Újabb fejbólintás volt, hogy csalják el Ritát a mosdóba.

Addig én a fürdőgatyám hátsó zsebébe tettem a gyűrűt a dobozában. Ezután becsaltam a vízbe, Rita apukája pedig filmezett a bozótosból. Jegyespárként jöttünk ki a vízből.

---- ∞ ----

10. Fanni & Józsi

2016. 07. 28. Horvátország, Drvenik

Fanni: A 10. évfordulónkra Józsi titokban megszervezte, hogy egy hetet lent töltsünk a tengeren, ahol megismerkedtünk. Apával kénytelen volt kicsit szervezkedni, mert a tervezett út előtti héten Angliába mentünk az unokatesóm, Zsáklin esküvőjére.

Nekem elég sokáig titok volt az út. Mikor kiderült, már az kedves ajándék volt, hogy a megismerkedés helyszínére megyünk vissza 10 év után.

Amúgy nem gondoltam lánykérésre, mert nagyon hangoztatta akkor már jó ideje, hogy „most nem alkalmas,

majd később. Nem vagyunk előrébb vele, semmin se változtatna.” Tehát csak örültem a gesztusnak.

Az évfordulónkat mindig július 29-én tartottuk, az első csók napján. Nagyon nosztalgikus volt visszamenni.

28-án este (nem megvárva a 29-ét, mert az túl egyértelmű), egy üveg borral (azóta sem láttunk olyan bort, aminek Fanni a neve) kimentünk a padhoz. Vittünk magunkkal kis hangszórót, és a régi romantikus zenéink szóltak.

Jól elbeszélgettünk, aztán egyszer csak letérdelt elé, és elővette a masnis gyűrűt.

Másnap mindkettőnk meglepetésére megjelentek a szüleink. Mivel Apa tudta, hogy megyünk, gondolta meglepnek miket. Bár akkor még nem tudta, hogy mit fogunk ünnepelni akkor.

Tavaly kezdtük el nézni az esküvő dátumát, és pont nagyon jól jött ki: július 28-a, szombat. Innentől kezdve egyértelmű volt, hogy ez a nap lesz az esküvő napja. Így

most lesz az esküvő napján a második eljegyzési évfordulónk és a 12. évfordulónk. Illetve mostantól a házassági évfordulónk is. Józsi szerencséjére majd csak egy dátumot kell megjegyeznie.

-----∞-----

11. Zsuzsi & Norbi

2016. 02. 26. Otthon (Tarján)

Fos nap után mentem haza, fájt a fejem veszettül. De az feltűnt, hogy nem vár... Mert mindig kijön, mikor hazaérek. A lépcső tele volt rózsaszirmokkal, ott várt a kanapén gitárral. (Nem is tud amúgy gitározni.) Sok-sok gyertya, pezsgő, csokor virág. És énekelt nekem, közben verte a húrokat is... Majd elém térdelt, és megkérdezte, leszek-e a felesége. Mire én pár másodperc után finoman és nőiesen azt tudtam felelni, hogy: „Hogyapicsábane!”

-----∞-----

12. Orsi & Ádi

2018. december 17. Halászbástya

Orsi: Hát Ádám ezt a témakört sem siette el, megelőzte a lánykérést egy-két célzás. Finoman szólva.

Vasárnapi nap volt, éppen cipeltük haza a karácsonyfát gyalogosan. Én az egyik végét, Ádám a másikat cipelte. Így baktattunk át a 13. kerületen, mikor Ádám egyszer csak közölte, hogy ha hazaértünk, kezdjek el készülődni, mert van egy asztalfoglalásunk. Azt, hogy hova, nem mondja meg. Mivel Ádám ilyen még nem csinált, felmerült bennem, hogy na, talán vééééégre megkéri a kezemet, de nem akartam beleélni magamat. Szépen kiöltöztünk mindketten, nagyon izgatott voltam. Csak a taxiban tudtam meg, hogy a Halászbástya Étterembe megyünk. Nagyon romantikus volt, és a kiszolgálás is fenséges volt. Éreztem, hogy ez most már biztos nem lehet más, mint lánykérés. Vacsora után mondta, hogy sétáljunk egyet, nézzük meg a kilátást. És végül a bástyán, Budapest gyönyörű panorámája előtt letérdelt, úgy ahogy kell, és megkérte a kezemet.

----∞----

13. Eszter & Laci

2017. június 19. Las Vegas, Mirage Hotel, egy kaszinóban, egy kanapén

2017. június 20. Grand Canyon, egy sziklánál

2016 augusztusa és 2017 júniusa között egy ösztöndíjprogramban vettem részt Minneapolisban, aminek a végén szerencsére úgy alakult, hogy Lacinak sikerült meglátogatni. Las Vegasban találkoztunk, ahol nagyon meleg, száraz idő volt (40 °C és afeletti hőmérséklet). Egyik nap úgy döntöttünk elsétálunk ebédelni, de nem számoltunk azzal, milyen porosak leszünk, és mennyire ki fogunk fáradni még egy 20-30 perces sétától is a forróságban. Ebéd után izzadtan, koszosan, kimerülten ültünk egy kaszinóban egy kanapán, és beszélgettünk, amikor Laci elővett egy gyűrűt, és feltette a nagy kérdést. Természetesen nagyon örültem neki, és igent mondtam. Viszont hozzátettem, hogy olyan szép lenne, ha mindezt inkább holnap játszanánk el, ha már egyszer sikerül eljutnunk együtt a Grand Canyonhoz. Ott mindketten frissebbek lennénk, és egy picit le is térdelhetne, hogy teljes

legyen a lánykérés. Másnap így is lett, viszont nem számítottunk arra, hogy egy biztonsági őr is lát minket. Szólt, hogy vigyázzunk, nehogy leessünk a szakadékba, és felajánlotta, hogy lefényképez minket. Nagyon örültünk a segítségének, viszont így szegény Lacinak ismét le kellett térdelnie. Laci úgy emlékszik, hogy a közelben lévő turisták egy része tapsolt, egy másik része pedig azt mutatta neki, hogy lúzer. Én mindebből nem emlékszem semmire, mert meg voltam hatódva.

Laci nem szeretne volna, ha sokáig járunk jegyben, ezért úgy döntöttünk, össze is házasodunk. Főleg hogy már akkor is majdnem nyolc éve voltunk együtt. Az ő elképzelése az volt, hogy az eljegyzés örömeire berúgunk, és valamelyik helyi kis las vegasi kápolnában összeházasodunk.

Mivel szerencsénkre lehetőségünk volt Honolulura is eljutni, mondtam neki, én jobban örülnék egy ottani házasodásnak. Minden nagyon gördülékenyen, egyszerűen és stresszmentesen ment, 1 nap alatt meg lehetett szervezni az esküvőt, elintézni a papírokat és még tanúk sem

kellettek. 2017. június 27-én délután a Varázslat Szigeten (Magic Island) házasodtunk össze.

Laci kiegészítése: Igazából én mindent elterveztem: Berúgunk Vegaszban és összeházasodunk. Vicces lett volna, de Hawaii-on jobb volt. Amúgy egyetértetek azzal, amit ő itt leírt. Háromszor is letérdeltem (fuck).

----∞----

14. Lilla & Dani

2017. június 16. Olaszország, Manarola (Cinque Terre)

Lilla: A 26. születésnapomra (2016. szeptember) utazást kaptam tőle ajándékba. Annyit tudtam, hogy június közepén Milánóba megyünk, ahol 2 napot fogunk eltölteni, majd tovább utazunk egy meglepi helyre, ami valami vízpart. Egészen a Milánóból való indulásig még csak nem is sejtettem, hogy pontosan hova és mivel megyünk (nyilván voltak tippjeim, próbáltam találgatni, de nem árult el semmit). Aztán Milánóban az indulás reggelén kaptam egy

saját készítésű útikönyvet, ami bemutatta Cinque Terre-t és Manarolat, ami a meglepi úti cél volt.

Elsőre kicsit megijedtem, hogy nem a megszokott homokos part vár, hanem egy több méter mély tenger, amibe szikláról kell beugrálni, és látom, ahogy úszkálnak alattam a halak. Aztán a kezdeti pánik ellenére egész hamar hozzászoktam a dologhoz, és miután beszereztünk egy óriás úszógumit, ki sem lehetett rángatni a vízből.

Első nap még ismerkedtünk a hellyel, másnap délelőttre viszont már le volt szervezve egy hajóút, ami nagyon szuper volt. A part mentén hajókázva egy helyi olasz srác bemutatta az öt sziklára épült kis falut, miközben mi borozgattunk meg napoztunk.

Estére egy szupermenő étterembe volt foglalásunk, ahonnan lélegzetelállító panoráma nyílt a tengerre. Itt elfogyasztottunk ketten egy homárvacsorát, ami szintén nagyon jó élmény volt, degeszre ettük magunkat. Aztán visszamentünk a szállásra, mert én annyira tele voltam, hogy azt hittem megpusztulok, alig kaptam levegőt. Akkor már pedzegette, hogy de azért menjünk még, sétáljunk

egyét. Szerencsére én is győzködtem magam, hogy ne a szobában szenvedjek már, mikor ilyen gyönyörű helyen vagyunk. Aztán erőt vettem magamon, és elindultunk. Lesétáltunk a tengerbe nyúló sziklához, kerestünk egy helyet ahol kicsit leülhetnénk, de vagy sötét volt, vagy sokan voltak. Akkor már kicsit gyanús volt a dolog, éreztem, hogy feszeng. Végre megleltük a tökéletes helyet, beszélgettünk, és szóba került, hogy milyen jó lenne, ha lenne autónk, és sokkal könnyebben el tudnánk utazni ilyen szép helyekre. Aztán ahogy a közös élet szóba került, elővette a gyűrűt, én pedig sokkot kaptam. Kb. 2 percig ölelgettem, nevettem és „úristen”-eztem felváltva, mire egyáltalán fel tudta tenni a nagy kérdést, amire persze igennel feleltem.

----∞----

15. Lilla & Ákos

2017. július 22. Otthon az erkélyen

Lilla: Ákos szüleinél voltunk a hétvégén Bián, és onnan mentünk haza. Este kiültünk az erkélyre borozni, gyertyát gyújtottunk és beszélgettünk. Szép, meleg, nyári este volt. Régóta szerettem volna, hogy Ákos megkérje a kezemet és

ezt jeleztem is felé, persze csak diszkrétén. (Ez nem olyan biztos azért.) Nem szerettem volna klisés lánykérést soha (például Eiffel-torony), illetve mindig is a magunk kis magányában képzeltem el, kettesben, meghitten. Ezért is volt tökéletes így.

Sikerült egy számunkra otthonos, barátságos, szeretetteli környezetet kialakítanunk otthon, amit nagyon szeretünk. Bunkinak hívjuk. Szeretünk otthon lenni kettesben, vagy barátokat áthívni. Emiatt is volt annyira jó, hogy ez így történt.

-----∞-----

16. Dóri & Gergő

2016. augusztus Trogir

Gergő: A történet ott kezdődik, hogy keresnem kellett egy szabad órát, amikor megkeresem a gyűrűt. Alibi sztori volt a bátyámmal egy bringa kiárusítás, amibe bele fért a plusz egy óra. Bringa ugyan nem lett, de gyűrű igen. Ez a lánykérés előtt kb. 2 héttel történt. A gyűrűt (mintha valami tiltott cuccot vinnék) a kocsiban egy félreeső rekeszében

hordtam addig (ott biztos nem nézi alapon). De ugorjunk a nagy napra. Nagyon izgultam, természetesen próbáltam viselkedni, de közben mindent pontosan intézni is. Dóri ebből utólag nem vett észre semmit. A kocsiban előkészítettem a gyűrűt úgy, hogy könnyedén a táskámba tudjam csúsztatni, ami sikerült is.

Sétáltunk, vacsoráztunk, és mikor már kezdett kicsit sötétedni, találtunk egy üres padot a tengerparton. Itt már nagyon izgultam, és egy nő pont ott dekkolt mellettünk. Egyszer csak felpattantam, és míg háttal voltam, kivettem a táskámból a kis dobozt, megfordultam, és már nem emlékszem pontosan mit mondtam. De a válasz igen lett, és ez a világ legjobb dolga. Utána összebújva néztük a naplementét, majd este visszautaztunk a szállásra, és elkürtöltük az én családomnak. Hazaúton Budapestre pedig beugrottunk Dóriékhoz, és megkértem utólagosan az anyukájától is.

----∞----

17. Kitti & Ákos

2016. 11. 12-én, a 6. évfordulónkon történt. Elmentünk a Kalózbarlang nevű szabadulós szobába, ott már le volt zsírozva minden. Ákos tudott pár megoldást, amivel tutira eljutunk az egyik teremből a másikba, ahol volt egy kincsesláda. Úgy volt az egész szervezve, hogy én találjam meg a kulcsot és én nyissam ki a ládát. A kincses ládában volt egy kis dobozban. Én elkiáltottam magam, hogy „EZ MIH???” Ő már mögöttem állt és figyelte, hogy mit reagálok, amikor kinyitom a ládát. Utána odajött hozzám, letérdelt és megkérdezte, hogy hozzámennék-e. Én meg csak böngöttem, mint egy óvodás. Talán egy bólintás vagy egy „igen” azért még jutott szegénykének.

Utána volt foglalásunk az egyik kedvenc éttermünkbe, a veresegyházi Trattoria Al Forno-ba. Odafele az úton felhívtam anyukámat, hogy elmeséljem neki, de nagyon furán viselkedett, mintha nem örült volna, alig mondott valamit. Utólag kiderült, hogy azért, mert ők már az étteremnél a parkolóban ültek a kocsiban Ákos szüleivel, és nem akartak lebukni.

Mire odaértünk, a szüleink már az asztalnál ültek, vártak ránk. Az is kellemes meglepetés volt, mert nem tudtam, hogy ők is hivatalosak oda. De tök jó volt, hogy együtt volt a család. Kaptunk tőlük gravírozott boros és pezsgős poharakat, ezek lesznek majd kint előttünk az asztalon is.

----∞----

18. Kriszti & Gergő

Krisztina: Egy reggel még félálomban voltam, amikor szokatlan módon megfogta a kezemet, és látványosan tanulmányozta. Hozzámérte a saját kezéhez, majd megjegyezte, milyen kis vékony ujjacskáim vannak. Persze mi nők rögtön összerakjuk a történetet, ráadásul egy héttel a születnapom előtt, szóval egyértelmű volt számomra a kis terve.

Eljött a születnapom. Mint mindig, a munkahelyem előtt várt, mikor végzek. Ahogy beültem az autóba, elindult, majd annyit mondott, hogy van valami az ülés alatt lévő kis

rekeszben. „Ez egy meghívó egy eseményre, ahová szeretném, ha eljönnél velem.” Na, ott akkor eléggé megijedtem. Lehajoltam, hogy megnézem, mikor hirtelen lefékezett, és a fejem ügyesen a kesztyűtartóba ütöttem.

Akkor már a kezemben volt a kis ajándéktáska a gyűrűvel. A piros lámpánál megcsókoltuk egymást, és mintha mi sem történt volna, hazafelé tartottunk.

-----∞-----

19. Dóri & Laci

2016. 05. 17. Kopaszi-gát

Dóri: A gyűrű már, Laci elmondása alapján, 2015 decembere óta megvolt, csak várta a tökéletes pillanatot. 2016-ban, a pünkösdi hosszú hétvégére meglepetés wellness utat szervezett Laci Zalakarosra. (A munkahelyem előtt várt, összekészített bőröndökkel, én semmit nem sejtettem.) De voltunk Keszthelyen és Tihanyban is, ugyanis Laci kereste a megfelelő helyszínt, de nem történt meg a lánykérés.

Másnap a munkahelyem előtt várt Laci ismét. Én akkor az Infoparkban dolgoztam, és rábeszélte, hogy menjünk ki a Kopaszi-gátra. Ott addig ücsörögtek a gát legvégében, mire már teljesen besötétedett. Laci megvárta, hogy senki ne legyen a közelben, és akkor megkérte a kezemet. Mivel egyáltalán nem számítottam lánykérésre, viccből csak „talán”-t mondtam, amit Laci azóta is tagad.

----∞----

20. Encsi & Norbi

Norbi megígérte, hogy megkéri a kezem, amikor már 5 éve együtt leszünk, vagyis 2016-ban.

Háromszor volt kamu lánykérés, amikor Norbi térdre ereszkedve kérdezett meg, hogy tudnék-e adni neki egy papírzsepit.

2016. 12. 31-én együtt szilvesztereztünk a Med hotelban. Ekkor már a gyűrű Norbi kabátzsebében volt, amit a ruhatárban hagyott... Jézusom. Éjfél előtt pár perccel

kiment a család közös fotózásra a hotel elé, ahol Norbi ismét térdre ereszkedett, és megkérte a kezem. Elsőre azt hittem, ez egy újabb kamu lánykérés – miután Norbi újra feltette a kérdést. Ekkor már igennel válaszoltam!

----∞----

21. Szabina & Kornél

2014.06.16. Visegrád

Szabina: Mielőtt megkérte volna a kezem, már éreztem, hogy valamire készül. Igazából a legjobb barátja, Bandi, készült, hogy megkérje a barátnője kezét, engem is bevontak, hogy segítsek gyűrűt nézni. Kornél még az egyik gyűrűmet is elkérte, azzal az indokkal, hogy odaadja Bandinak. De Kata gyűrűsujja akkora, mint az én kisujjam.

Eljött a születésnapom, és elmentünk Szentendrére ebédelni, utána pedig Visegrádra. Fent a hegyen néztük a kilátást, amikor elővette a gyűrűt és azt mondta: „Kicsim, most már úgyszincs más választásod, hozzám kell jönnöd.” (8

hónapos terhes voltam.) Nagyot nevettünk és igent mondtam.

-----∞-----

22. Timi & Dávid

2017. 09. 21. Barcelona, Güel Park

Dávid: Nagyon izgultam, mert a gyűrűt a hátizsákomban vittem. A budapesti reptéren mondtam Timinek, hogy menjen egy másik sorba a check in-nél. (Nehogy lebukjak már az átvizsgáláson.) Már ott majdnem összeesztünk, mert Ő nem volt hajlandó másik sorba állni. Így ott volt a rizikó, hogy kiveszik a gyűrűt, és a reptéren kell megkérnem a kezét. Ott nem volt gond.

Barcelonában az első nap túl akartam lenni a lánykérésen, hogy már úgy nyaraljuk végig a hetet mint jegyespár. Első nap a Güel Parkba mentünk, ahol egy lépcsősoron felvittem, mert nem akartam 300 japán turista előtt előadni a produkciót. Letérdeltem, és sajnós, amit otthon begyakoroltam, azt elfelejtettem a stressztől, és csak annyit tudtam megkérdezni, hogy: „Igen vagy Nem?” Persze a gyűrű már a kezemben volt, és Timi is látta.

Egy darabig szívatott, hogy persze igen, de mi a kérdés? Szóval nem biztos, hogy filmbe illő volt a szitu, de minden jó, ha a vége jó.

-----∞-----

23. Eszter & Móricz

2017. szeptember Prága

Móricz: 2017 júniusában elkértem a gyűrűjét. Mindenféle komment nélkül. 2017 szeptemberében Prágában töltöttük a hétvégét, előtte interneten foglaltunk szállást a következő szempontok alapján: Közel legyen a belvároshoz, és legyen olcsó. Sikerült. 7 és fél óra utazás (4 giga baleset útközben) után értünk a szállásra, amely egy diákszálló volt. Egy koli. Pontosabban egy utoljára 30 évvel ezelőtt takarított koli.

A másik szobával közös fürdőszobában látható, érezhető és simogatható mennyiségben állt a penész, WC papír nuku, a kis szobában két kis ágy, szoci szekrénnel, mindenféle alapvető kényelem és higiénia nélkül.

Kicsit csalódottak lettünk. Fáradtak és kimerültek voltunk, de még így is határeset volt. Sebaj, mégiscsak Prága, majd holnap nézünk másik szállást.

Másnap reggel séta, irány a Károly-híd, nyilván. Elérünk a közepére. Letérdelek. Eszter mosolyog. A hátsó zsebemből visszaadom neki a gyűrűjét. Vegyes érzések kerekednek benne. Látom, örült, hogy visszakapta a gyűrűjét, de mintha mást várt volna.

Turisták jöttek gratulálni. Megköszönjük, mondtam, hogy csak próba volt. Este vacsora, Eszter kicsit szomorú, én virgonckodva sörözök, majd vissza a csoda-szállásra.

Másnap reggel Eszter még mindig kicsit szomorú. Látván a helyzetét, behívtam a fürdőszobába, és végül feltéve a kérdést az új gyűrű kíséretében igent mondott nekem. A Penészes Fürdőszobában.

----∞----

24. Berni & Gábor

2017. 05. 27. Kisbéren, édesanyám 60. születésnapja után

Gábor: Anyunak volt 60. születésnapja, apu szervezte az eseményt, voltunk rajta vagy 20-25-en. Berni édesanyját és annak párját, Pistát is elhívtuk, a szülők ott találkoztak másodszorra. Az éttermi kaja-pia után a társaság maradék része átjött a szüleimhez kerti partira.

Egész nap ment a dajdajozás, míg este 11 körül már elment minden vendég. Ekkor már mindenki nagyon fáradt volt, akartak menni aludni, de szóltam, hogy én csináltam egy ilyen összevágós meglepi videót anyunak, azt nézzük meg. Egy 2 perces videó, fotókból, videókból összeollózva. Anyu persze bögött, mindenki megkönnyezte. Aztán elindult közben egy második videó, amin a mi megismerkedésünktől kezdve az összes élmény, kép, videó formájában szintén egy 2-3 perces videóban össze volt válogatva. Az elején viccesebbre vettem a dolgot.

Szépen fel volt építve a közös történetünk. A videó végén pedig ki volt írva, hogy lesz-e a feleségem. Elhinni

sem akarta, mindenki ledöbbsent, de az volt a fontos, hogy családon belül történjen, hogy megoszthassam velük is a pillanatot. Aztán ezt az egész videó nézést is rögzítettem, amit utána visszajátszottam még, amin megint bőgni kezdett mindenki. Azóta eltelt egy év, és most meg már az esküvőnk lesz.

-----∞-----

25. Betti & Peti

2016. 12. 24. Budapesten, abban a lakásban, ahol lakunk

Peti: Korábban beszélgettünk az eljegyzés alkalmáról, és én kifejtettem, hogy nem tartom jónak, ha egy eljegyzés valamilyen neves ünnephez van kötve. Húsvét, karácsony, stb. Aztán idővel átfordult bennem ez a gondolat, hogy talán az ő vágya előrébbvaló az én nézeteimnél.

Elhatároztam, hogy karácsony lesz az a nap, mivel valószínűleg így nem fog rá számítani. Rágta mindig a fülem, hogy úgy szeretne egy kis házi kedvencet. Hol kiskutyára, hol kiscicára, vagy éppen nyuszira vágyott. Sok utánjárás után elkészítettem a gyűrűt. Viszont kicsit félre akartam vezetni, ezért becsomagoltam egy nagyobbacska

dobozt. Szellőző lyukakat vágtam rá, mintha egy kis állatnak készült volna. Ebbe tettem a gyűrűt rejtő dobozkát, de hogy fokozzam a félrevezetést, a TESCO-ban vettem egy fehér műszőr sálát, aminek a hosszú szőreit kihúztam a dobozra vágott lyukakon.

Reakció, mikor meglátta: (sírás) NYUSZIIIIII!!!!!!

Reakció, mikor kinyitotta: (sírás) NEEM NYUSZIIIII! (Csak itt más volt a hanghordozás.)

A díszdoboz mellett egy kis levél is volt, rövid szöveggel:

„Itt az idő! IGEN?”

Majd nagy nehezen meg tudtam kérdezni: „Leszel a feleségem?” Ja, és még fel is húztam az ujjára a gyűrűt!

Persze előtte visszakérdezett, hogy jó férje leszek-e?

----∞----

26. Kriszti & Endre

2016. szeptember A szüleimnél, a születésnapomon

Kriszti: Én titkon azt reméltem, hogy amikor a vizsgálatok kimutatták, hogy Patrus egészséges, megkéri a kezemet. De nem kérte. Aztán gondoltam, mielőtt bemegyek a kórházba – mert hát végül is egy szülés nem sétagalopp, bármi megtörténhet. De még akkor sem kérte meg.

Aztán abban reménykedtem, hogy a kórházban, amikor már kezében tartja Patrust, vagy miután hazajöttünk a kórházból, vagy amikor leköltöztünk Debibe – de semmi. Aztán már le is tettem róla. Végül is nekünk addigra már volt egy sokkal erősebb kötelékünk...

Édesanyámmal közösen szoftuk tartani a szülinapunkat, mert csak 8 nap van köztünk. Egy ilyen családi ünneplésre mentünk a szülői házba, amikor végül megkérte a kezemet. Nem volt gyűrű a pezsgőspohárban, nem volt molinón feltett kérdés, se naplemente, se tengerpart, se mariachi zenekar, hanem csak megkérdezte, hogy hozzámegyek-e. Én meg igent mondtam.

Úgyhogy nálunk az időzítés volt a meglepetés: akkor kérte meg a kezem, amikor már nem is számítottam rá.

-----∞-----

27. Réka & Krisztián

2017. április Otthon

Krisztián: Réka Dániába utazott egy hétre munka kapcsán. Ez pont kapóra jött, hogy fel tudjak készülni az eljegyzésre. Tudtam, hogy Réka nem szeretett volna nyilvános helyen eljegyzést, ezért a választás a lakásunkra esett.

Rendeltem vacsorát egy étteremből, illetve rendesen kitakarítottam a lakást, és figyeltem interneten, hogy mikor érkezik meg Réka gépe.

Réka péntek este 8 körül ért haza és látta, hogy készültem vacsorával, így egyből neki is akart látni. Mondtam, hogy még szeretnék valamit mondani, mire azt mondta, hogy: „Együnk már, éhes vagyok.”

Végül letérdeltem és megkértem a kezét, ahogyan azt kell. Szerencsére sikerült ezzel meglepnem, nem számított rá, és egyből igent mondott.

28. Tündi & Balázs

2017. április 22-én történt, egy hűvösebb, tavaszi délutánon a Római parton, a Duna mellett.

Balázs: Eredetileg a Mátrába utaztunk volna azon a hétvégén, hogy eltöltsünk pár napot együtt. Aztán pont azon a héten volt egy hatalmas hóihar és a hotelből felhívtak, hogy nem fogunk tudni feljutni. Már ettől függetlenül is megfogant bennem a gondolat, hogy nem egy előre gondosan eltervezett forgatókönyv szerint fogom feltenni a nagy kérdést, és ez a váratlan változás meg is erősített ebben. Inkább azt szerettem volna, hogy egy spontán pillanat legyen, amikor éppen mindketten egy hullámhosszon vagyunk, és úgy fogjuk egymás kezét és úgy nézünk egymás szemébe, hogy pontosan érezzük szavak nélkül is az összekötő erőt. Egy ilyen pillanatot szerettem volna elkapni és megkoronázni a lánykéréssel, mondván, hogy én nagyon sok ilyen pillanatot szeretnék még vele együtt átélni. Ezeket a pillanatokot, melyek széppé és teljessé teszik az életünket.

-----∞-----

29. Anita & István

Anita: A szentestét külön töltöttük, 25-én nálunk volt ebéd. Mentem érte Adonyba, délre haza is értünk volna. Én vezettem, út közben többször érdeklődött a Duna-part iránt, leginkább a solti, de már a földvári iránt is. Soha nem akart még lemenni. Most hidegben, szélben, esőben igen.

Mondtam, hogy majd egyszer, de most késésben vagyunk, ne most, jó? De addig-addig mondogatta, hogy félúton vissza kellett fordulnom. Senki nem volt lent – miért is lett volna bárki is karácsony másnapján délben, tök nagy szélben, csöpögő esőben, hidegben.

Lesétáltunk félig a partra, de az időjárási viszontagságok miatt visszafordultunk. A kocsihoz érve nem engedte, hogy beszálljak. Átölelt, elmondta, hogy milyen fontos vagyok neki, majd halkán megkérdezte, hogy leszek-e a felesége. 3-szor kérdeztem vissza, hogy „Tessék?!“

Aztán persze boldogan igent mondtam. Amúgy le akart térdelni, de az eső miatt akkora volt a sár, hogy nem volt hova. És már 1 hete rejtegette a gyűrűt, és kereste a megfelelő alkalmat.

-----∞-----

30. Dóri & Csabi

2017. 08. 03. Otthon (intim helyet akartam, amihez a legjobban kötődünk)

Csabi: Hoztam haza vagy 50 szál vörös rózsát (40 fok melegben ledobták a szirmaik felét...), főztem (annyira meleg volt, hogy nem ettünk belőle aznap), és megvettem a kedvenc vörösborunkat.

Bekészítettem mindent (zenét, bort, kaját, rózsát, kis kellékeket, zsebkendőt, gyűrűt, stb.) a nappaliba, és vártam, hogy hazaérjen. A terveim szerint egy bő negyed óras megható beszéd következett volna nagyon lazán, ami közben kipakolok mindent elé „spontán” a szekrényekből, és a végén felteszem a kérdést. A beszéd nem volt 3 percnél

több, és megható sem: izgultam, siettem, izzadtam. A kérdés elhangzott, a válasz ismert. Azt hiszem nem a körítés miatt, hanem annak ellenére mondott igent...

-----∞-----

31. Viki & Laci

2017. 11. 01. – Mindenszentek – Zalakaros

Laci: Eléggé ideje volt már megkérnem Viki kezét. Volt külső nyomás, de már én is éreztem, hogy lépnem kéne. Sajnos 2017 nem adott túl sok lehetőséget az ünneplésre, édesapám betegsége nagyon sokáig húzódott és nem lehetett tudni róla sok mindent.

Viszont nem akartam addig lépni, amíg meg nem oldódik a helyzet így vagy úgy. Egyszóval nem éreztem volna illendőnek egy ilyen helyzetben megkérni Vikit, és hülyén is éreztem volna magam. Aztán édesapám halála után elmentünk pihenni Zalakarosra, hosszú hétvégére, hogy ki tudjuk magunkat pihenni picit. Volt mit. Én már készültem nyilván, hogy megkérem a kezét, de semmi extra nem volt betervezve.

Még igazi eljegyzési gyűrű sem volt, mert mindenképpen azt szerettem volna, ha tetszik neki: végül is jobb esetben egész életében viselni fogja... Szóval vettem a H&M-ben valami ratyi kiegészítő gyűrűket, ilyen 1000Ft/3-4 db áron, és az egyikkel kértem meg a kezét. Egyik este lefekvés előtt leültem az ágya szélére.

Már majdnem aludt. És akkor megkérdeztem, hogy hát mit szólna hozzá. Utána elég gyorsan magához tért. De örült neki, ez volt a lényeg. Aztán elmentünk együtt gyűrűt nézni Pesten és választott.

-----∞-----

32. Ági & Gábor

Gábor: Többször megkértem, de azt gondolta, hogy viccelek. Ennek az előzménye az, hogy sajnos meg van az a rossz tulajdonságom, hogy bizonyos dolgokkal viccelődök, így a végén nem tudják, mikor gondolom komolyan.

Megkértem az esztergomi bazilika tetején egy szép tavaszi napon. Ezt nem gondolta komolyan, talán én sem igazán.

Aztán egy kevésbé jól sikerült bűvárkodás után a vízben, mert ráeszméltem, hogy a bűvárkodást miattam csinálja vagy legalábbis részben. Félig komolyan, ő nem vette komolyan.

Harmadjára a Maldív-szigeteken, két egymásba csavarodó fánál, mert az gondoltam, hogy szeretném, ha a mi életünk is így elválaszthatatlanul egymásba fonódna. Én ezt komolyan gondoltam, de ő nem.

Végül, az elkészült tetőtérben felköltözéskor. Amit már nagyon várt, hogy elkészüljön. Ekkor gyűrűvel, hogy ne gondolja, hogy ugratom. Igaz jelképesen egy elefánt szőrből font gyűrűvel, amit az éjjeli lámpára akasztottam, hogy legkésőbb felkapcsoláskor észrevegye. Két napig nem vette észre.

Így rávezettem, hogy nem lát-e a két éjjeli lámpa között különbséget, és megkértem a kezét.

33. Nelli & Gábor

2016. november – Katalin napján. Gödöllő, Kis Balázs szobor

Nelli: Gáborunk Tihanyban akarta megkérni a kezem, de én „közbeszerveztem” szegénynek egy borkóstolót, amivel kapcsolatban nem tudta a tudtomra adni, hogy neki már más tervei vannak. Így „rögtönözve” egy fáradt, csütörtöki munkanap után, sétálni hívott, nézzük meg vannak-e már karácsonyi fények Gödöllő főterén. Én megnyűgösködtem. Egész úton a főtérig a megismerkedésünkről beszélgettünk, nekem végig nem esett le, hogy mire megy ki a játék.

Egészen sokáig beszélgettünk, mikor végül a Kis Balázs szobornál megálltunk egy pillanatra... Amikor pedig a főtéren letérdelt, annyira meghatódtam, hogy szegénynek kétszer kellett feltennie a kérdést. Igazán nagy meglepetés

volt, természetesen örömkönnyekek tengerében igent mondtam.

-----∞-----

34. Ági & Tibi

Ági születésnapján (2017. március 12.), Otthon

Tibi: Ez talán a legbénább sztori, amit valaha hallottál. Ha tudom, hogy valaha még beszélnem kell róla, akkor máshogy csinálom.

Lefoglaltam Baselben egy szállodai szobát péntektől vasárnapig, hogy ne kelljen szabit kivenni. Kutyát is lehetett volna vinni, így nem kellett volna előtte semmit sem szervezkedni, csak csütörtök este vagy aznap délután szólni neki, hogy elutazunk.

A gyűrű már megvolt, belegravírozva a dátummal és a nevünkkel (hogy később ne tudja eladni), így a lánykérés dátuma már fix volt. De aztán többen is bejelentkeztek, hogy jönnének születésnapot ünnepelni. Ő is rápörgött, és már a kajákon gondolkozott, hogy mit főzzön. Úgyhogy úgy

döntöttem, a vendégeknek lehet, hogy jobban örülne, úgyis ritkán jönnek. Ráadásul másfél hónappal előtte már voltunk egy hosszabbat nyaralni, és egy újabb utazáshoz nem hiszem, hogy sok kedve lett volna, ezért lemondtam a szobát és maradtunk otthon.

A születésnapja vasárnap volt, viszont reggel nem akartam megkérni, hogy aztán az egész vendégség alatt ezen pörögjön mindenki. De mire elmentek már késő volt, fáradtak voltunk, és mentünk aludni. Ezért úgy gondoltam, majd másnap reggel meglepem. (A gravírozás miatt muszáj volt azon a hétvégén megkérnem a kezét).

Este beleraktam a gyűrűt a müzlis táljába, amiből másnap reggel evett volna, és mikor felébredünk, akkor akartam volna meglepni vele. Csak én nem tudtam időben felkelni, ezért egyedül találta meg, és nem értette (vagy csak nem akarta érteni), hogy mi van. Aztán mikor felébredtem és odamentem hozzá, akkor megkérdeztem, hogy lesz-e a feleségem. (Pontosabban először azt kérdeztem, hogy nem is mond igent? Ő meg azt mondta, hogy nem is kérdeztél semmit.). De nem térdeltem le! Ráadásul mindketten tök álmosak voltunk még.

Az utazós sztoriról amúgy nem tud. Csak annyit tud, hogy reggel megtalálta a gyűrűt, és aztán megkértem a kezét.

-----∞-----

35. Brigi & Gábor

2011. május 26. – Budapesten a Várban, a Tóth Árpád sétányon

Gábor: Három kézzel írott versikét rejtettem el a lakás különböző pontjain, amin üzenet volt, hogy hol keresse a következőt. A harmadikon az volt, hogy ott várom a várban. Addig, amíg keresgélte, én odamentem A Várban megkerestem a legmegfelelőbb helyet már előtte, és egy vörös rózsával és a gyűrűvel vártam. Aztán amikor odaért, letérdeltem előtte, és megkértem a kezét.

-----∞-----

36. Kata & Albert

2016. 04. 10. Stowe park, Anglia

Természetesen Kata kivételével szinte minden közeli családtag tudott Albert leánykérési tervéről, amit eredetileg húsvétra tervezett. Első lépésben Albert Kata anyukáját kérdezte meg, hogy hozza adná-e a lányát feleségül, amire anyuka persze rögtön áldását adta. De hiába járták be egész Debrecent Bence barátjával a megálmodott gyűrű ügyében, sajnos pont olyat sehol sem találtak, így az ékszer hiányában ez a terv füstbe ment és a leánykérés tolódott. Őszintén megvallva, Kata sejtett valamit, készült is nagyon erre a húsvét hétfőre, de hoppon maradt...

Aztán gyorsan vissza is tértek a dolgos hétköznapiakhoz, és ahogy elég gyakran, most is terveztek egy kis hétvégi túrázást az egyik gyönyörű történelmi parkba a közelükben.

Egy nagy séta után megálltak elmajszolni a kis szendvicsünket az egyik erdőcske szélén, ebéd után pedig Albert hirtelen letérdelt, és feltette a nagy kérdést...

----∞----

37. Réka & Márkó

2016. 07. 03. Görögország, Zakynthos szigete, Navagio öböl

Réka: Gyönyörű hely, mindig is vágytam oda, annyira szép tiszta a víz. Márkó előre megtervezte, de hát tudta, hogy mindent megtalálok. Így amikor elment megvenni, azt „hazudta,” hogy Nikinek (nekem barátnőm, neki az unokatestvére) kell segíteni virágföldet venni Debrecenben, az Auchan áruházban. Hát mondom, jó...

El is mentek, megvette. Hazajött, és bezárta a gyűrűt a puska páncélszekrényébe, hogy oda úgysem nézek be, meg nincs is hozzá kulcsom.

Aztán elérkezett a nap, hogy pakoljunk a kirándulásra. Én pakoltam be mindent, és ő nagyon ragaszkodott egy sportcipőjéhez, hogy ő ezt hozni akarja. Mondom, de akkor hadd mossam már ki! „Neeeeem, dehogyis, majd ő ott kimossa...” És már bele is hajította egy szatyorba. De hogy én ehhez hozzá se nyúljak, mert ez milyen bűdös meg

koszos! Meg egyáltalán hagyjam békén a cipőjét, majd ő ott kint kimossa!

Gondoltam magamban, hogy én azt majd megnézem. Megérkeztünk. Egyből vette ki a cipőjét a bőröndből, tette bele a szekrénybe. Ott is elmondta, hogy én ahhoz ne nyúljak, majd ő intézi. Végül persze elmondta, hogy abba rejtette el a gyűrűt.

Kirándulásunk harmadik napján mentünk hajókirándulással az öbölbe, és ott történt meg a lánykérés. Méghozzá páros lánykérés volt (Zsófi és Gabi). Nagyon romantikus volt.

-----∞-----

38. Adri & Misi

2016. október 18. Otthon

Misi: Már hónapok óta kerestem a megfelelő gyűrűt. Aztán úgy alakult, hogy csak munkaidőben tudott fogadni a gyűrűkészítő, ezért úgy időzítettem, hogy szabadságon legyek aznap. Sőt a gyűrűt is úgy rendeltem meg, hogy

ismételten szabadságon legyek, amikor elkészül – és persze úgy, hogy akkor Adri dolgozzon. Azonban Adri beteg lett, úgyhogy Áront kértem meg, hogy biztosítson alibit, hogy el tudjak menni otthonról pár órára, de ő sem tudta, miért kell. A kalandos gyűrűbeszerzést követően, még hónapokig otthon volt a gyűrű egy fiókban.

Közben Adri apukájától is nem sokkal a lánykérés előtt engedélyt kértem. 2016. október 18. napján meghallgatáson voltam a jelenlegi munkahelyemen, ezért hamarabb értem haza, mint Adri. Bekészítettem a nappaliba a pezsgőt, sütit és magát a gyűrűt. Miután hazaért, alig tudtam beteregni a csukott ajtajú nappaliba. Meglátta a kompozíciót az asztalon, viszont a nagy izgalomban majdnem elfelejtettem feltenni a kérdést. De ő gyorsan emlékeztetett, hogy meg is kell kérdezni, hogy hozzám jön-e.

----∞----

39. Betti & Karcsi

2014. augusztus 6. Otthon

Karcsi: Korábban látásból ismertem Bettit, mivel volt, hogy sok személyt hallgattunk ki bűnügyekben, ő pedig akkoriban a Határrendészeti Kirendeltségen dolgozott határőrként. A 2012. január 24-ei héten egyik nap a kollégámmal épp ezen a Kirendeltségen, az egyik irodában hallgattunk ki személyeket, amely épület ügyeleti helységéből jól rá lehetett látni arra az ügyeleti helysége, ahol a párom tartózkodott.

Majd ahogy a szemkontaktus megvolt, akkor összefutottunk a folyosón, és kérdeztem tőle, hogy főzne-e kávé nekünk, mire ő igennel válaszolt. Ahogy a kávé elkészült, kettesben beszélgettünk. A kávé nagyon finom volt, én ezt tudattam is vele. Később, vagyis amikor nála a szolgálati lakásban találkoztunk, kettesben beszélgettünk és jobban megismerkedtünk, akkor elmondta Betti, hogy elromlott a kávéautomata a kirendeltségen, és valójában egy újramelegített, mikrózott kávé kaptam.

A buli végeztével 2014. év augusztus 6-án, a névnapján, a Jókai utca 51. szám alatti lakás szobájában, az ágyában kértem meg a kezét.

-----∞-----

40. Vanda & Joci

2011. 12. 05. London – London Eye

Joci: Kimentünk Londonba a barátokhoz, és jött velünk Gábor barátunk is. Mivel előtte nyitottam a Gofri üzletem, és még a rászánt pénz nem érkezett meg, ezért elköltöttem azt a pénzt is az üzletre, amit a gyűrűre szántam. De a legszebb az volt az egészben, hogy Vandus és Gábor pénzét is elköltöttem a Gofri üzletre.

Szóval a reptérre is úgy mentünk ki, hogy összedobtuk a pénzt taxira. Amikor leszálltunk Londonban, akkor megérkezett a pénz. Ekkor valahogy úgy el kellett lógnunk gyűrűt venni, hogy Vandusnak ez ne tűnjön fel. Ekkor a kint élő barátaink, Kelemen és Anita, segítettek úgy megoldani, hogy beadtuk azt Vandusnak, hogy Anitának megyünk

valamit venni és tartsa már otthon őt. Ez szerencsére bevált, és sikerült is gyűrűt vennünk.

Eljött a nagy nap, és ott voltunk a London Eye lábánál. Vandus ekkor hirtelen bemondja, hogy neki nincs kedve feljönni. Mivel kb. 6-szor ült már rajta.

Mondtam neki, hogy itt van Gábor, és még ő sosem volt fenn, menjünk már fel vele. Nagy nehezen sikerült megfűzni és felmentünk. Mikor felértünk a legtetejére, akkor letérdeltem és megkértem a kezét.

Hozzáteszem, hogy a kabinban lévő 15 embernek fel sem tűnt ez az egész, de az alattunk lévő kabinban konkrétan őrjöngtek.

-----∞-----

41. Betti & Tomi

2015. 04. 16.

Elsőnek egy születési tortában lett volna a meglepi, majd a munkatársak leoffoltak, hogy „csicska.”

Így utána szerettem volna meglepni Visegrádon egy étteremben, és ott pedig ő szervezett keresztbe, így ideges lettem. A végén a nappali középén lett meg a lánykérés.

-----∞-----

42. Moncsi & Tomi

2016. október 21-én, Moncsi születési napja előtti napon. Az albérletünkben, a számítógép előtt.

Tomi: Életem első olyan videojátékán dolgoztam, amit akkor is meg akartam jelentetni és elérhetővé tenni az emberek számára, ha nem sikerülne túl jól.

A játék neve Pathfinder volt, és amikor elkezdtem írni, már foglalkoztatott a dolog, hogy hogyan is kérjem majd meg Moncsi kezét. Végül arra jutottam, hogy a játékon belül fogom megkérni. Mikor már a mozgásrendszer nagyjából összeállt, heteken keresztül fárasztottam Moncsit, hogy próbálja ki, most milyen, most milyen, milyen ez a változtatás, és most milyen, stb. Mindezt azért, hogy Moncsinak ne legyen majd új az irányítás, megszokott legyen számára.

A nagy napon az aktuális verzióban, amikor megnyerte a pályát a játékban, akkor nem csak azt írta ki, hogy „győztél,” hanem 3 alkalommal pár ezred másodpercre felvillant a monitoron az angol „Hozzám jössz feleségül?” kérdés is. Majd a végén ottmaradt a kérdés... Ekkor már ott voltam mellette, kinyitott gyűrűtartóval felé fordulva, és ő ekkor látta meg a gyönyörű eljegyzési gyűrűjét. Igent mondott!

----∞----

43. Ivett & Laci

Horvátország, Brac sziget

Ivett: Egyik este lementünk a tengerpartra, néztük a csillagokat. Egyszer a telefonjával megvilágított valamit, először nem is értettem mi van. Mikor másodjára kérdezte meg, hogy hozzámegyek-e, akkor pillantottam meg a gyűrűt. Nevettem, hogy én meg azt hittem, hogy a telefonján akart valamit mutatni! A gyűrűt világította meg vele, és persze igent mondtam!

----∞----

44. Lóri & Barbi

2015. 07. 21. Otthon

Barbi: Megvettük együtt a gyűrűt. Majd megbeszéltük, hogy elmegyünk vacsorázni, és majd ott kéri meg a kezem. Készülődtem éppen a fürdőben. Megfordultam, és ott térdelt előttem, megkérte a kezem.

----∞----

45. Adri & Józsi

2012 – London

Adri: Szülinapomra vette a gyűrűt, de egy héttel előtte közölte, hogy a méret miatt odaadja hamarabb. Roppant „romantikus” volt.

A kérdést sem hiszem, hogy feltette volna...

-----∞-----

46. Ági & Tibi

Tibi: Egy szép napon (2013. november 24-én) egy messzi-messzi városban (Dunaújvárosban), edzésre menet felhívott egy jó barátnőm, hogy menjek át, mert egy szép lány vár rám. Az edzőm dugi pálinkájából (kétszer) bátorságot merítve elindultam hát. Az ajtón belépve épp a Kárpátiától a „Magyarnak születtem” szólt, mire az említett leányzó a tánc lendületétől a karomba zuttyant. Hát így történt az első találkozás!

A közös életünk az esküvőig a folyamatos munkáról és küzdésről szólt, hatalmas hitelt kellett visszafizetnünk, ezért vállalt Ági másik városban másodállást. Ez úgy zajlott, hogy reggel elmentünk oda, és este vagy éjfélre értünk haza, vagy ott aludtunk, és másnap este jöttünk csak. Az utunk az M1-esen a nagy Turul madár alatt haladt, amit mindig csak néztünk messziről, hogy egyszer majd felmegyünk oda.

Nos, 3 év alatt sem jutottunk el oda. Kivéve azon az estén, tavaly november végén. A sógorom szép új kocsiját kölcsönkapva elindultunk Tata felé. Ági mit sem sejtett, először azt hitte, valami lovas bemutatóra megyünk. Aztán hogy autó kiállításra, vagy a tatai patikába dolgozni. Majd felérve azon duzzogott, hogy pont most kellett ide jönni, ilyen fáradtan... Majd pár perc panoráma nézegetés után előhúztam a gyűrűt! Nem számított rá, de már nem volt baj, hogy fenn a hegyen fagyoskodunk a hatalmas madár lábai alatt.

-----∞-----

47. Mona & Misi

Egyiptom, Taba, az üdülő tengerpartja

Mona: Beszélgettünk az eljegyzésről, a házasságról már előtte, mégis meglepetésként ért, nem sejtettem mi vár rám.

Talán a nyaralásunk második estéje volt, a Szikla nevű étteremben vacsoráztunk, és utána az üdülő orvosához terveztük, hogy ellátogatunk. Azonban Misi mondta, hogy sétáljunk még előbb egyet a tengerparton. Furcsálltam, hogy romantikus sétára invitál, mikor az orvoshoz kellene mennünk, de örültem neki.

Nagyon kellemes este volt. A tengerparton került sor a lánykérésre. Az „igen” után meg elidőztünk ott egy darabig.

----∞----

48. Viki & Ábel

Karácsony másnapján – Salzburgban, este a Salzach partján

Ábel: December közepén Izlandra mentünk sarki fényt nézni, gondoltam ez lesz a tuti hely. Aztán induláskor már Ádám barátom lelőtte a poént, megérkezéskor a szállásadó is rákontrázott. Majd olyan szar időnk lett, hogy az orrunkig sem láttunk három napig a vízszintes esőben, nemhogy sarki fényt. Így ez is elmaradt.

Ezért karácsony másnapján Salzburgban este a Salzach partján, háttérben a várossal mondott igent. Éppen valami ordenáré sztoriban volt, alig bírtam leállítani, hogy valamit mondani szeretnék. Legalább nem számított rá akkor.

----∞----

49. Vivien & Sebastian

Thaiföld, Koh Tao, Freedom Beach – a Szabadság-strandja

Vivi: Mielőtt elindultunk, rám szólt, hogy öltözzek fel csinosan, ha lehet. Amin én persze megsértődtem, mert mintha máskor nem öltöznék csinosan. Aztán a hajamat, amin ennek hatására 2 órát ügyködtem, szétfújta a szél teljesen, mert motorral mentünk. Majd mikor láttam, hogy egy srác minket fotóz sunyin (mint utóbb kiderült, Sebastian bérelte fel, hogy fotózzon), szóltam Sebinek. Erre az volt a válasza, hogy mindig azt hiszem, csak körülöttem forog a világ. Ilyen előzményekkel nem számítottam rá, hogy életem legszebb élménye következik.

----∞----

50. Anikó & Gábor

2016. 02. 14. Spirit Hotel, Sárvár

Gábor: Megbeszéltem a személyzettel, hogy ameddig vacsorázunk, díszítsék fel a szobát. (Rózsaszirmok szétszórva, rózsacsokor, mécsesek mindenhol.) Amikor a szobához értünk, megkértem, hogy várjon kint egy kicsit.

Bementem, hogy a romantikus zenét elindítsam. Felkértem táncolni, beszélgettünk közben. Utána az ágytakaró alá nyúltam, elővettem a gyűrűt és letérdeltem. Sajnos ő már arra, hogy megkérdeztem hozzám jön-e, nem emlékszik. Ugyanis sokkot kapott.

----∞----

51. Dóri & Olivér

2016. január 28-án a Citadellánál

Olivér: Ezen a helyen csattant el közöttünk anno az első csók, ezért oda minden évben visszatérünk egy kis romantikus emlékezésre, sétára. A lánykérés napján is ott sétálgattunk. Vártam a megfelelő alkalmat, de mindig megzavart egy csapat turista. Végül aztán sikerült csak kettesben maradnunk, és letérdeltem Dóri elé. Ő azonnal igent mondott (nagy szerencsémre).

----∞----

52. Szilvi & Balázs

2016. június 5. Athén

Balázs: Már vagy 10 éve ismerjük egymást, valahogy elkezdtük keresni egymás figyelmét, és hosszas leveleket írtunk egymásnak interneten a világ két távoli végéből. Majd amikor egyszer itthon voltam, akkor ettünk egy fagyit Kalocsán. Itt kezdődött.

Ugyanis innentől kezdve három hónapon keresztül napi 8-10 órát beszéltünk skype-on. Én Indonéziában, Szilvi pedig Belgiumban volt akkoriban. Volt köztünk 6 óra időeltolódás, de még ennek ellenére is megérte éjjeleket és hajnalokat végigvirrasztani. 3 hónap után elhatároztuk, hogy megéri átutazni egymásért a fél világot, így mindketten gépre ültünk és találkoztunk Madridban.

Madridban egy hetet töltöttünk együtt, és úgy zártuk, hogy ez volt életünk legszebb hete. De sajnos mindkettőnknek vissza kellett repülnie, így egy hónap múlva újra találkoztunk, akkor már Párizsban és Belgiumban, de közben a napi 8-10 óra Skype elmaradhatatlan volt. Februárban pedig kiköltözött hozzám

Szingapúrba, majd együtt költöztünk át Jakartába, azóta sülve-főve együtt vagyunk. Kapcsolatunk első fél éve alapvetően távkapcsolat volt, de egy percét sem csinálnék másképp, megérte az összes Skype előtt töltött boldog pillanat.

Csak azért repültünk Athénba, hogy megkérjem a kezét. Mivel Szilvinek akkor van a születésnapja, így egy születési kiruccanásba burkoltam, de valójában az utazás célja a lánykérés volt.

Egész napos városnézés, lejárta a lábunkat, este egy tetőterazon koktélloztunk, majd hazaérve gyújtottunk pár gyertyát, és kiültünk a teraszra egy hideg gin tonikkal, halk zenével és az Akropolisszal a háttérben. Egy üres lapot és egy tollat előkészítettem, és mondtam, hogy játszunk. Sziszi mindig kapható az ilyenekre, így nem volt feltűnő ez sem.

A játék lényege az volt, hogy az egyik rajzol valamit, ami egy közös élménnyel kapcsolatos, a másiknak ki kell találnia mi az, és mesélnie kell róla. Én mindent elterveztem előre, begyakoroltam, hogyan kell repülőgépet, kanapét és egy csomó minden mást rajzolni. Sziszi imádta, teljesen

izgatott lett, és mindketten szentimentális hangulatba kerültünk a sok szép emléktől. Egy fél óra után, amikor a lap már majdnem teli lett, akkor rajzoltam egy gyűrűt, pont a „marry me” című szám szövegét, és akkor letérdeltem, ő pedig igent mondott.

-----∞-----

53. Petra & Géza

2013. november 30. Gödöllői kastély

Géza: Meglepetés volt! Spontán kirándulás Gödöllőn, kastélylátogatás, majd a kastély dísztermében, fotózáshoz (elterelésként) beöltözve korhű ruhába, élőzenei kíséret mellett történt meg a lánykérés.

Petra: Teljes meglepetés volt, semmit nem is sejtettem. A Kastélyban felöltözhettem Sissi királyné esküvői ruhájába, és a nagy teremben, hegedűszó kíséretében Gézu megkérte a kezem. A tesómék voltak velünk, ők tudtak mindenről. De nekem az utolsó pillanatig sem esett le, csak amikor ránéztem sógornőmre, akinek folytak a könnyei.

54. Dóri & Attila

2016. június 10. Otthon a lakásban

Attila: Moziba készültünk, azután pedig évfordulós ünneplésre. Gondoltam a mozi előtt megkérem a kezét, felfűztem a gyűrűt a csokor szalagjára. Ellenben Dóri késésben volt, az utolsó percekben viharzott be a lakásba, majd azon keresztül kétszer. Mosdó, ruha, táska, ital, én pedig csak kapkodtam a fejem. A virágot eldugtam gyorsan, viszont a gyűrű dobozát az asztalon felejtettem.

Időnk sem volt, rohantunk moziba. Ezalatt azon töprengtem, hogy vajon észrevette a dobozt, vagy nem, de végül abban maradtam magammal, hogy ha látta és Ő így kibírja, akkor nekem is jó. Mozi után aztán otthon átadtam a csokrot, amit Dóri szépen megköszönt és beleállított egy váza vízbe. Észre sem vette rajta a gyűrűt... Kénytelen voltam jelezni, hogy én a helyében kicsit több figyelmet szentelnék annak a csokornak.

55. Timi & Laci

2015. november 8. A norvégiai lakásunkban a hűtő előtt állva, amikor Timinek épp egy csomag csirkemell volt a kezében

Laci: Hazafelé a bevásárlásból a kocsiban éppen barátokról volt szó, akik nemrég estek túl a lánykérésen, és arról beszélgettünk, hogy lehet-e gyűrű nélkül lányt kérni. Erre Timi mondta, hogy azt úgy nem lehet! Csak gyűrűvel.

Hazaértünk, épp pakolunk be a hűtőbe, amikor letérdeltem. Először Timi nem értette, azt hitte csak viccről van szó. De még a csirkemellet gyorsan bedobta a hűtőbe.

Timi: Magára a lánykérésre egyikünk sem emlékszik, annyira izgatottak voltunk. Utána nem minden úgy történt, ahogy Laci elképzelte a romantikus összebújós estét. Egész estés telefonálás ment a családdal, barátokkal. Egyszerre három telefonon és két laptoppal.

----∞----

56. Szandi & Peti

2015. február A Margitszigeten, egy wellness hétvégén

Szandi: a 10. évfordulónkat ünnepeltük egy wellness hétvégén. Egész nap láttam Petin, hogy szétszórt és ideges, de nem sejtettem semmit. Vicces volt, amikor feltelefonáltak a portáról, és nem akarta felvenni a telefont, csak üres tekintettel állt a szoba közepén. Azt sem értettem, hogy mi baja van. Akkor hozták meg a rózsacsokrot, amit már a lánykéréshez rendelt.

Este vacsorához készülődtünk, amikor felhívott az apukája telefonon azzal az örüggyel, hogy menjek ki a szobából, mert Peti születési ajándékával kapcsolatban szeretne velem beszélni. Kimentem és ő addig húzta az időt, ameddig csak tudta.

Peti bent a szobát addig előkészítette: mikor visszamentem, szólt a zene, tele volt szórva virágszirommal a szoba, a pezsgő és a gyűrű az asztalon bekészítve.

Odavezetett az asztal mellé, letérdelt ahogy azt kell, és megkérdezte, leszek e a felesége. Sírtunk és igent mondtam.

Peti: Megbeszéltük, hogy évfordulóra nem veszünk semmit a másiknak, hanem elmegyünk wellnessbe. A gyűrűt persze csak előtte napokban vettem meg. Szandinak furcsa voltam egész nap, szétszórt, feszült, folyton telefonáltam a faterommal. (Ő intézte el, hogy a szálloda recepciójára hozzanak egy csokor rózsát, aminek majd letépkedem a szirmait. És egy szál rózsát elterelésnek, ha netán lebuknék. Persze lebuktam.)

Délután épp menni készültünk le a wellnessbe, amikor megcsörren a szobatelefon. Tudtam, hogy a rózsák miatt, épp ezért nem akartam felvenni, teljesen lefagytam, és csak néztem Szandira szóttanul. Szandi már rám is szólt, hogy „Hahóóó Peti, nem veszed fel??!!” - úgyszólván felvettem.

Kénytelen voltam bevallani utána, hogy meg akartam lepni egy szál rózsával, de a kérdezősködése miatt most nem jött össze a meglepetés.

Lementünk a wellnessbe, majd nekem „eszembe jutott,” hogy csak át kéne venni azt az „egy szál” rózsát, így felmentem, átvettem, a csokrot eldugtam a szekrénybe, az egy szál terelőrózsát pedig betettem a vázába. Este én készültem el először, amikor ő is már csak simításokra volt attól, hogy kész legyen a vacsorához, megcsörgettem fatert, aki ugye be volt avatva, és Szandit kérte a telefonhoz. Mondta neki, hogy az én közelgő születésnapom miatt akar vele beszélni, úgyszólván menjen már ki a folyosóra, nehogy meghalljam. 10 percet kértem tőle, hogy addig foglalja le Szandit. Szandi kiment, rácsuktam az ajtót, hogy be ne jöjjön, én meg veszetten elkezdtem tépkedni a rózsaszirmokat, szórtam szét az egész szobában, töltöttem pezsgőt, előkészítettem Radics Gigi „Vadonatúj érzés” című számát és a gyűrűt.

Közben kint Szandi már nem tudta elképzelni, hogy apósjelöltjének miért van ennyire beszélgethetnékje, mert ő már mindenről beszélt neki. Majd amikor elkészültem, beengedtem Szandit (aki már persze próbált volna bejönni), elindítottam a zenét, és letérdeltem. Sokszor számított volna rá, de ekkor pont nem.

-----∞-----

57. Adri & Peti

2016. május 29. Balin, a hotelszobában

Adri: Este fetrengtem a hotelszobában, és egy balis webshopban néztem ajándékba anyukámnak gyűrűt. Peti mellém feküdt egy zoknival a kezében, amiből aztán kihalászta a dobozkat. Kicsit zavarban volt, de azért feltette a nagy kérdést. Természetesen igent mondtam. Meglepődtem, mert valahol azért számítottam rá, de azt gondoltam, hogy későbbre várhatom, például a 3. évfordulóra. Az elkötelezettségét már tudtam előbb, mivel együtt nyitottunk Fundamenta számlát.

Peti: Balin, Ubud városában egy hotelszobában történt. Igazából semmi speckó, nem vagyok egy nagyon extrovertált ember, szóval nem nagyon akartam nagyközönség előtt csinálni a dolgot, ezért maradt a hotelszoba. Szerencsére Adri sem olyan, szóval neki bejött ez a dolog.

A teljes sztori, hogy nekem el kellett utaznom Kuala Lumpurba, Malajziába egy konferenciára egy cikkünket előadni. Mivel nekem ezt az utat fizette az egyetem, mondtam Adrinak, hogy jöjjön el, és még ezután menjünk el egy hétre Balira.

A gyűrű végig nálam volt, és már gondoltam, hogy Kuala Lumpurban is megejtem a lánykérést. Egyszer magammal vittem a gyűrűt a Petronas-toronyba, de ott tök kevés időnk volt (kb. 20 percet lehattünk fönt), szóval elnapoltam a lánykérést. Aztán volt egy tök jó egész napos túránk, amikor elmentünk egy elefánt rezervátumba, majd valami kilátóba, ami tele volt majommal, aztán este egy szentjánosbogár rezervátumba, amit beharagoztak, hogy milyen gyönyörű lesz, amikor világító bogarak repülnek a kezünkre.

Na, gondoltam ez egy tökéletes alkalom lesz a lánykérésére. Csak aztán az történt, hogy amikor az elefántokkal való fürdőzés után elmentünk zuhanyozni Géza kollégámmal (aki szintén ott volt a konferencián, meg jött velünk erre a túrára), lebeszél róla, hogy előtte kérjem meg Adri kezét.

Így utólag nem is sajnálom, mert ez a szentjánosbogaras hely nem volt annyira nagy szám, igazából kiderült, hogy ez csak párzási időszakban frankó. És amikor mi voltunk, olyan volt, mintha beraktak volna némi karácsonyfa égősort a bokrok közé.

-----∞-----

58. Ági & Attila

2016. november 26. Róma

Ági: Egyéves évfordulónkra kaptam az utazást Rómába. Semmit nem sejtettem a lánykérésből, csupán az volt nagyon furcsa, hogy elképesztő ideges volt egy ilyen rövid repülőúttól. Első este sétálgattunk a Spanyol lépcsőnél, és ott tette fel a kérdést. Egyik legszebb estém volt.

Attila: Az évfordulóra megleptem egy római kirándulással, ahol már terveztem, hogy megkérem a kezét. Esti sétánk közben már szétstresszeltem magam, hogy mikor tegyem meg a lépést, de a cipőboltok elvonták a

figyelmét. Aztán a Spanyol lépcsőnél sikerült, és igent mondott. Először nem igazán esett le neki, hogy mi történik. Mondta, hogy álljak fel, mert néznek. Aztán pár másodpercre rá elsírta magát.

-----∞-----

59. Tünde & Attila

2015. 08. 15. Otthon

Attila: Tudtam már, és persze hangoztatta is, hogy mikor kérem már meg a kezét... De azt szerette volna, hogyha ott vannak a koleszos szobatársai, barátnői, édesanyja, nagymama és mindenki, aki számít. Terveztünk egy házavatót is. Hát összekötöttem a kettőt. Felvettem a kapcsolatot a koleszos csajokkal, körbejártam a családot, elhívtam az enyéimet is. Természetesen előzetesen engedélyt kértem a párom édesanyjától, hogy mit szól az elhatározásomhoz. Ő csak annyit mondott, ha jól emlékszem: „Normális vagy?” vagy „Elment az eszed?” Már nem emlékszem pontosan.

Amikor meglátta, hogy gyülekezik a nép, és olyanok is itt vannak, akikre nem számított, akkor már tudta, hogy mi

is fog történni. Azért megvoltak az örömkönnyek, és a romantikus térdelés. Szép volt.

Tünde: Megemlítettem, hogy milyen jó lenne, ha olyankor kérné meg a kezem, mikor mindenki itt van, és gyorsan szerveztem is egy lakás avatót, és mindenkit meghívtam!

Nem volt kötelező, de elmondtam egy párszor, hogy milyen jó lenne, ha mindenki velünk ünnepelne. És így is lett!

-----∞-----

60. Andi & Roli

2015. 12. 26. Családi ebéd

Andi: Családi ebéden voltunk Abonyban. Nem is sejtettem semmit. Nagyon meglepett. Természetesen azonnal igent mondtam. Letérdelni se volt ideje, a nyakába ugrottam. Amúgy előtte azt énekelgette, hogy „lakodalom van a mi utcánkban...” Viszont ez azért nem esett le nekem, mert december 19-én egy pápai barátunk lagzija volt. Azt hittem, emiatt énekl.

61. Gina & Laci

2014. március 21. – A harmadik évfordulónkon a Deák téri templom előtti tér kellős közepén

Gina: Nagyon szar napom volt, Panka akkor volt két éves, és aznap iszonyatosan felhúzott a hisztijével. Laci pedig nagyon lelkesen jött haza, hogyha nem is akarok sehova elmenni évfordulónk alkalmából, legalább menjünk be a belvárosba, nézzük meg hol ismerkedtünk meg, nosztalgíazzunk és sétáljunk kicsit, hogy lenyugodjak.

Elmentünk, és a Costa Coffee-nál, ahol először találkoztunk, volt egy virágáros, utánam szaladt onnan 3 szál vörös rózsával. Aztán csak sétáltunk. Én nagyon, de nagyon hisztis voltam, ő pedig nagyon, már-már gyanúsan pozitív. Aztán egyszer csak a fent említett helyen fogta magát, szembe fordította velem Pankát a babakocsijában, ő mellé térdelt velem szemben, és megkérte a kezem. Én az egészből arra emlékszem, hogy majdnem sokkot kaptam, ahogy láttam, hogy térdel le. És csak azt hajtogattam, hogy

„ne, ne, ne, ne, ne, ne.” (Ez nem neki szólt, mindig ezt mondom, ha elakad a szavam a meglepetéstől.) És végül igent mondtam, szóval minden jól végződött.

Laci: Elmentünk egyet sétálni este a jó időben, hogy Panka is kimozduljon (fedősztori). Majd gondoltam a Bazilika elé érve letérdelek. De Panka épp behisztizett, így Gina sem volt derűs kedvében, így mentünk tovább. Aztán visszaérve a Deák tér felé, na mondom most vagy soha. Úgyhogy átrángattam a téren a templom elé, ahol Pankát befordítottam a babakocsival és megkértem a kezét.

-----∞-----

62. Brigi & Gábor

2016. július 29. A Lakásban

Brigi: Tudni kell, hogy Gábor – gasztro király lévén – mindig kipróbálja az új étlapot az egyik győri étteremben. Egy nyári délutánon, téglapucolás után megkérdezte tőlem, hogy van-e kedvem elmenni a La Mareda étterembe, megnézni az új étlapot. Hát, had ne mondjam, nagy szemmel néztem rá, hogy hogyan tud egész napos

téglapucolás után az éttermen gondolkodni, amikor másra nem is tudok gondolni, mint a puha ágyamra. De átgondoltam, hogy szegény már mióta várhatja, hogy megnézzük, így elmentünk...

Az étteremben végig csak arra tudtam gondolni, hogy mikor végzünk már a kajával, hadd menjek már aludni.

Hazaérve már nagyon meg kellett látogatnom a mosdót. Mikor jöttem ki, a nappaliban hangulatfények, rózsa, Gábor pedig fél térdre ereszkedve a nappali közepén. Majd megkérdezte, hogy: „Leszel a feleségem?” A válasz pedig egyértelmű volt: „Igen.”

----∞----

63. Ajna & Zombor

2016. június 21. Franciaország, az Annecy-tó partján

Zombor: Foci EB-re mentünk, a magyar-portugál meccs előtti napon az Annecy-tó partján kempingeztünk, körbebicikliztük a tavat, majd az estéhez közeledve vettünk kenyeret, sajtot és bort, megettük a tó partján, aztán

megnéztük a naplementét, és közben letérdeltem és odaadtam a gyűrűt.

Ajna: Tökéletes nap után, az EB meccs előtt, napnyugtakor térdre ereszkedve és gyűrűt nyújtva kérte meg a kezem az Annecy-tó partján. Erős ráutaló magatartást tettem, hogy igen.

----∞----

64. Dani & Zsuzsi

2012. karácsony, Zsuzsi szüleinél

Dani: Összevágtam zenére egy videoklipet, a közös fotóinkból, videóinkból, aminek a végén jött egy tábla: „Hozzám jössz feleségül?”

A videót kiírtam egy DVD-re, és egy Fifa X-box játék dobozába tettem. A szüleinél ajándékoztuk egymást karácsonykor, és átadtam neki a szépen becsomagolt ajándékát. Kibontotta, és meglepett, kicsit grimaszolt arccal nézett rám: megkapta tőlem a Fifa 2013-at, amire oly régóta vágyott! Nah jó, nem ő, hanem én!

Mondta, hogy ez ugye csak vicc?! Mondtam, hogy lehet, próbáljuk ki... Elindult a videó, pár másodperc után elindultak a könnyek is, aztán a végén letérdeltem előtte, elővettem a gyűrűt, és megkértem a kezét.

-----∞-----

65. Andi & Tamás:

2015. július 25. Torockó Vendéglő

Tamás: Andi születésnapja alkalmából elmentünk vacsizni, aztán kapott egy elterelő ajándékot, mert sejtette, hogy lesz valami, de próbáltam úgy csinálni, mintha én nem terveznék semmit.

Amikor már végleg lemondott magában a lánykérésről, a vacsora után az étterem kertjében letérdeltem, és megkérdeztem, hogy hozzám jön-e a feleségül. Mire annyit tudott mondani, hogy „jövök.”

Utána örömkönnyeinket letörölve hazamentünk, és azóta is boldogan élünk, majd idén márciusban úgy

döntöttünk, hogy az eljegyzési gyűrű mellé adnék neki egy házasságát is.... Azóta szervezzük ezt a nagy napot!

Andi: A 30. születnapom. Este Kőbányán a Torockó Vendéglőbe vitt el vacsorázni. A vendéglő hátsó kerttel bíró teraszára ültünk ki. A kocsiból behozott egy méretes dobozt, amit születnapi ajándékként nyújtott át nekem. Szokásához híven átvágott a kinézettel, a sokadik dobozon belül egy kis dobozban egy csodaszép óra lapult. Boldog születnapot kívánt hozzá. (Állítólag ő azt látta, hogy nem erre számítottam.)

Aztán a vendéglő kertjébe sétáltunk, be volt sötétedve, és hátramentünk egy nyugisabb részre, ahol odafordult hozzám és azt mondta, hogy van még egy meglepetése. Letérdelt és a gyűrű kíséretében megkérdezte, hogy „Hozzám jössz?” Én hirtelen sokkolódtam, és csak annyit tudtam kinyögni, hogy „jövök.” Ezen azóta is mosolygunk. Sosem láttam Őt annyira zavarban, mint akkor, de pont ettől még jobb emlék visszagondolni rá.

-----∞-----

66. Brigi & Peti

2015. augusztus 18. Ausztriában, a hegyekben egy padon

Peti: Az itthon megvett gyűrűt egy zoknigombócba rejtve hordtam magammal a táskámban. Az ausztriai kirándulás második napjára terveztem a lánykérést, mert úgy gondoltam, aznap lesznek a körülmények a legideálisabbak.

Hallstattban voltunk aznap, én pedig egész álló nap azt nézegettem, hogy vajon itt és most megfelelő-e az alkalom, kellően meghitt-e a pillanat, magunk vagyunk-e, vagy épp jön egy japán turistacsoport, stb. Ebből az lett, hogy egész nap 200-as vérnyomással zavartan nézelődtem körbe, és persze soha nem jött a megfelelő pillanat. Próbáltam rávenni, hogy béreljünk csónakot vagy vízibiciklit, és akkor majd a tó közepén, de semmi ilyesmihez nem volt kedve. Végül eljöttünk Hallstattból, és egy közeli hegyre indultunk fel felvonóval. Mivel a felvonóban csak ketten vártuk az indulást, gondoltam, talán most. Aztán indulás előtt pár másodperccel belépett a felvonóba a felvonókezelő, merthogy – mint ebből kiderült –

ez nem automatikusan működik, hanem van kezelő személyzete. Szóval megint nem jött össze.

Felértünk a hegyre, és onnan sétáltunk tovább. Sétálás közben láttam, hogy közeledik egy félreeső kis pihenő egy paddal, gyönyörű kilátással, és úgy éreztem, egy életem-egy halálom... Ráadásul Brigi mondta is, hogy álljunk meg kicsit. Majd ahogy odaértünk a padhoz, láttam, hogy a pad előtt egy óriási kupac tehénszar bűzölög...

Az jutott eszembe, hogy Brigi a következő ötven évben azt fogja mesélni engem kifestve, hogy „Persze, mert te tehénszarban kérted meg a kezem...,” szóval ezt mégsem lehet, keressünk másik helyet. És szerencsénkre elég közel volt egy hasonlóan félreeső pihenő, paddal, kilátással, és akkor oda letelepedtünk, elővettem a gyűrűt, letérdeltem, mondtam pár szót, és megkérdeztem, hogy hozzám jön-e feleségül. Villámgyorsan igent mondott és a nyakamba ugrott, hogy ne lássam, ahogy elsírja magát.

Brigi: Egyszerű nyári nyaralásunk második felét töltöttük Ausztriában, augusztus 17-én Grazban kezdtünk meg az ausztriai pihenést, 18-án Hallstattban voltunk,

sóbánya, ilyesmi. Semmi gyanúsát nem észleltem, meg nem is gondoltam, hogy egyáltalán Peti megkérheti a kezemet.

Délután egy közeli hegyre mentünk fel egy kis felvonón, és a hegyen sétálgattunk, a kilátás gyönyörű volt, ráláttunk egy tóra (nem emlékszem a tó nevére).

Aztán már mondtam, hogy leülhetnénk picit pihegni egyet. (Peti utóbb elmondta, hogy ennek tulajdonképpen nagyon örült, gondolta ez már végre jó alkalom lesz, mert mint kiderült egész nap leste a lehetőséget, hogy mikor és hol tegye fel nekem a nagy kérdést).

Volt egy pad, amikor odaértünk vettük észre, hogy ott éktelenkedik egy hatalmas tehénsz** a pad előtt, így Peti azonnal mondtta, hogy ülünk egy másikra. Szerencsére a közelben volt egy másik pad is. (Utóbb azt is elmondta, hogy azért nem akarta ott megkérni a kezem, mert akkor biztos 50 évig csak ezt emlegetném, hogy a tehénsz** kellős közepén kérte meg a kezem.)

A másik pad már tökéletes volt. Mármint az ő szemszögéből nézve, mert én még ekkor sem tudtam, hogy mi fog következni.

Peti azt mondta, hogy mondani szeretne valamit (jelzem, még ez sem volt gyanús nekem), azt mondta, hogy szeret, erre én is mondtam, hogy szeretem, mire rám szólt, hogy most ő beszél, én most fogjam be a kis csicsergőmet picit (na ez gyanús volt!). Elmondta, hogy szeret, és hogy úgy érzi megtalálta, akivel le szeretné élni az életét, majd kotorászni kezdett a hátizsákjában, amiből előkerült a kis piros doboz, amiben ott lapult a gyűrű.

Letérdelt, és akkor elhangozott az a bizonyos mondat, hogy leszek-e a felesége, én meg nagyon gyorsan igent mondtam és átöleltem, hogy ne vegye észre, hogy elpityogom magam... (Ez nem jött össze, mert természetesen észrevette.)

-----∞-----

67. Andi & Krisztián

Párizsban

Andi: Párizsban történt, de már előtte én azért célozgattam, hogy lassan nem ártana, ha feltenné a kérdést, gyűrűket mutogattam neki. Aztán lefoglaltuk Párizst, és említette, hogy a szerelem városa, de romantikus lenne, ha...

Amikor már ott voltunk, egyik nap, amikor az Eiffel-toronyra mentünk, mondja nekem, hogy öltözzek fel szépen. Sejtettem mit akar, és azt akartam, hogy meglepetésként érjen majd a leánykérés, nem úgy, hogy tudom, mire készül. Mondtam neki, hogy „neeem, minek kell felöltözni szépen, ki fogunk dögleni, mire felérünk bla... bla...” Szóval ott nem is tette fel a kérdést, így lenyugodtam.

Aztán másnap a Montparnasse toronyra mentünk fel. Ez egy eszméletlenül magas torony, végig üveglablakok. Mondja nekem, hogy várjuk meg a naplementét, mert mennyire szép. Persze várjuk, ott dekkolunk órákig. Majd mondja, hogy menjünk fel a tetőre, ami nyitott és álomszép.

Nézelődtünk és mikor már indultunk volna, mondja, hogy várjak, mert be kell kötnie a cipőfűzőjét. Én meg fáradt voltam és sürgettem, hogy „jól van, gyere már!” Ekkor elővette a dobozát, és feltette a kérdést: „Leszel-e a kedvesem, s neveled-e gyermekem?” Én elkezdtem röhögni, de így reagálok, ha nagyon örülök. Meg igazából meglepi volt, hogy a gyűrűt miként szerezte be, ha közös bankszámlánk van. Mint kiderült, kért fizu előleget, és így vette meg a gyűrűt, ami tökéletesen az ízlésemnek megfelelő volt, pedig azt is elég nehéz eltalálni.

-----∞-----

68. Zsani & Laci

2014. december 3. A házunkban

Zsani: Otthon történt! Mentünk haza és mondta, hogy várjak egy kicsit a kocsiban, majd szól, mikor mehetek be. Mire bementem a folyosón, a konyha közepén kis mécsesek voltak, egy nagy szív rózsaszirmokból, és a közepén egy szál rózsza volt. Azt hittem, hogy igazi, de mikor felvette és letérdelt, már láttam, hogy egy gyűrűtartó! Letérdelt és megkérdezte: „Hozzám jössz?” Erre én: „Naná, persze!!!”

Úgy remegett szegény, alig bírt felállni. Nagyon cuki volt! Ja, és főzött egy isteni vacsit is!

Laci: Igazából nem is akart velem összejönni, mert azt mondta, nem kell most neki kapcsolat. De amikor megláttam, már tudtam, hogy a feleségem lesz! Úgyhogy nem hagytam annyiban a dolgot. És láss csodát, tényleg az lesz! A lánykérés otthon történt. Amíg elment KRESZ-re, addig feldíszítettem az házat rózsaszirmokkal, és készítettem vacsit. Aztán kb. ennyi...

-----∞-----

69. Zsófi & Andris

2016. 02. 13. Parádsasvár, Kastélyszálló

Zsófi: Egy hétvégére mentünk, hogy a születésnapot és az évfordulót megünnepeljük. Este vacsorához készülődtünk, és mikor kijöttem a fürdőből, egy szerelmes szám ment épp a tv-ben, és ott volt behűtve egy pezsgő. (Ez utóbbi a születésnap miatt nem volt feltűnő, a zene pedig előtte is szólt.)

Aztán azt kérte, hogy üljek le kicsit, és elkezdett beszélni, ekkor esett le mi is történik. Majd elővette a kis dobozt, kinyitotta, letérdelt és megkért. Nem emlékszem a kérdésre, de a válasz egyértelmű volt!

Andris: Parádsasváron voltunk wellness hétvégén, és éppen a 30. születésnapom volt. Az étteremben szerettem volna a díszvacsoránál, de sokan voltak és nem volt számomra elég meghitt a helyszín. Így amellettt döntöttem, hogy a szobánkban fogom megkérni vacsora előtt, de már szépen felöltözve.

Amíg ő a fürdőben készülődött, addig én összepakoltam, elővettem a behűtött pezsgőt és poharakat, smart TV-n kerestem zenét, és amikor kijött és leült, akkor megkértem a kezét.

Azt hiszem én is elérzékenyültem, a pontos mondatra egyikőnk sem emlékszik a nagy meghiúsítás közepette.

-----∞-----

70. Laci & Tamara

2015. augusztus 20. Budapest, Parlamenttel szemközi panorámás lakás és annak erkélye

Tamara: 2011 januárja óta vagyunk együtt. De már előtte úgy alakult, hogy 2009-ben és 2010-ben is együtt néztük a tűzijátékot, hiába nem voltunk együtt.

Nem sejtettem, vacsizni indultunk, a taxiból kiszálltunk, egy szemkötőt kaptam a szememre és úgy bevezetett egy épületbe, liftbe, és egy helyiségbe, aztán leültetett valahova. Mp3 lejátszó a fülembbe, 30 perc zenehallgatás következett... Nem tudtam hol vagyok, hányan állnak körülöttem, így jó kislányként viselkedtem, türelmesen vártam.

Majd lekerült a szemkötő, egy teljesen ismeretlen lakásban, tele gyertyával. Én már ott elkezdtem sírni. Az erkélyen pezsgősvödör, hatalmas fehértörzsa csokor, mécsesek, vörös rózsaszirm. Asztalon várt egy fotóalbum, összefoglalva az első 5 évünk, képekkel, mellettük kedves megjegyzésekkel. Végignéztam az albumot és végigbőgtem ezt az időt is.

Kimentünk az erkélyre, leültetett egy székre, kezdődött is a tűzijáték. Majd valami indokkal bement, majd letérdelt elé, és megkérdezett. Négyszer is visszakérdezett, hogy tényleg igent mondtam-e, majd bekopogott az erkélyre nyíló másik üvegajtón. Erre megjelentek a szülei és az én anyukám. Pezsgőzés, örömködés, tűzijátéknézés következett. A gyűrű nem lett jó. Biztosra ment, csak 6 számmal lett nagyobb...

Laci: Titokban felhívtam a szülőket Budapestre, kibéreltem egy lakást a Duna parton, amelynek erkélyéről gyönyörű a kilátás a Parlamentre, a Dunára, és a Citadellára.

Előre berendeztem a lakást, 89 darab gyertya, 30 szál fehér rózsza, pezsgő, vörös rózsaszirmok mindenhol. Tamarának az lett kommunikálva, hogy a taxi elviszi egy helyre, ahol vacsorázni fogunk.

A ház elé érve Tamara szeme be lett kötve, fülébe mp3 lejátszó a kedvenc számaival. A lakásba felérve a kanapéra ülve várta, hogy mi fog történni. Közben meggyújtottam a 89 gyertyát, mécesest.

Tamara szemét felfedve, a kezébe kapott egy könyvet, melyben az elmúlt 5 év pillanatai voltak képekkel, szövegekkel. Kis pityergés után kezdődött a tűzijáték. De hoho, megjött a vacsi, be kell engednem a futárt.

Nem a futár volt természetesen, hanem a szülők osontak be a szomszédos szobába. A legszebben szétdurrant tűzijáték közben letérdeltem, és romantikus szavakkal megkértem Tamara kezét.

Ahogy az IGEN kiáltás felharsant, jeleztem a szomszéd szobában várakozó meglepi szülőknél, hogy előbújhatnak. Együtt koccintott a család, és könnyes szemekkel végignéztük a tűzijátékot. Az is szép volt.

-----∞-----

71. Klaudia & Krisztián

2014. július 19. Kölesd

2014. július 18-án kaptam kézhez a diplomámat, és a család szervezett nekem másnapra egy kis diplomaosztó ünnepséget, ahol a családon kívül a közeli barátok is jelen voltak, így közvetlenül a diplomaosztómról egyenesen Kölesdre utaztam anyával és húgommal, Orsival. Másnap nagy készülődés volt, és nekünk jóval előbb el kellett készülnünk, mert Eszti először otthon szeretett volna koccintani csak a családdal – ez volt a mese része. Az igazi ok azonban az volt, hogy Krisztián ott kérte meg a kezem a családom és a családja körében.

A vicces része az volt, hogy én már jóval előbb sejtettem, hogy mi lesz. Apám ugyanis nem nagyon tud lakatot tenni a szájára, utalás utalást követett, és amikor megláttam Krisztiánt csokorral a kezében, és még inget is vett, és még meg is borotválkozott... na akkor már tudtam, hogy itt nagy dolog lesz.

A lánykérésről még annyit érdemes tudni, hogy lánykérés előtt 1 vagy 2 hónappal is volt egy baráti

összejövetel, ahol született egy kis szerződés. 2 tanúval és Eszti mint jegyző hitelesítésével, hogy még augusztus előtt lesz eljegyzés. Ugyanis a család még az augusztusi nyaralásuk előtt szeretne volna értesülni a hírről, így Krisztiánt a szerződés is kötötte, és ő be is tartotta.

-----∞-----

72. Vivi & Tibi

2015 – Kopaszi-gát

Vivi: 10 éves évfordulónk alkalmából Tibi úgy döntött, hogy ideje megerősíteni a kapcsolatot. Húgom segédkezett ebben. Kitalálták, hogy a legjobb helyszín a Kopaszi-gáton egy híd.

Tibi: Vivi úgy tudta, hogy évfordulót megyünk ünnepelni, vacsorával egybekötve. Megérkeztünk a hídra, amikor mondtam, hogy most odaadom az évfordulós ajándékot. Vivi azt hitte, hogy egy telefont kap, mivel előtte romlott el az övé, és én egy iPhone dobozba rejtettem a gyűrűt.

Tesóm – mivel fotós –, egy bokorból elbújva fotózta le ezt a pillanatot, amikor letérdeltem és feltettem a nagy kérdést.

-----∞-----

73. Kriszti & Tamás

2015. augusztus 17. Horvátország, Isztriai félsziget, tengerparti kemping kis szigetkéje, annak is a külső sziklája

Kriszti: Meglehetősen hűvös és csapadékos, felhős egy nyaralás volt a nyár végén. Számomra alapvető a minden reggeli futás, főleg nyáron, így aznap is elmentünk futni. Közben leszakadt az ég, amolyan trópusi monszun, kb. 1 perc alatt teljesen csurom vizesek lettünk. Annyira esett, hogy boka fölé ért a víz a betonon, és nem is láttuk egymást. Majd a futás végén sikerült összefutnunk. Ekkor láttam, hogy elég mérges, hogy ilyen időben is kivittem futni, nem vagyok normális. Azt hittem, csak arra vár, hogy hazamenjünk, és szakít velem ezek után.

A kemping egy gyönyörű helyen van, körbe tengerpart, és nagyszerűen alkalmas a naplementék nézésére, így nagyon sokat sajnálkoztunk, hogy egyik nap sem sikerül egy rendes naplementét kifognunk. De aztán a nyaralás közepén remény lett a felszakadó felhőzetre, a csapat belelkesült, hogy végre mutathat Tominak egy szép naplementét. Ennek kissé felülértékelt szerepe van az ottani kempingezéskor, mert tényleg annyira gyönyörű szokott lenni.

Szóval valaki kitalálta, hogy sétáljunk be a közeli városba és a templomtoronyból nézzük a naplementét, mert ott dupla öröm jut a szemnek, hiszen a közeli szigetek is mind látszanak. Közben kiderült, hogy a torony bezár a naplemente közben, így mégsem érdemes oda menni, úgyhogy rohantunk vissza a szigetre, hogy onnan nézzük. Utólag meglepően határozott volt Tomi magához képest, hogy mi és hogyan történjen, hogy odaérjünk a naplementére. Hát elhelyezkedtünk egy hasadékon túli sziklás részre és leültünk a szélére. Alig ültünk le, erre ő megkért, hogy álljunk fel.

Nem nagyon értettem, hogy miért, de felálltunk és akkor ő letérdelt. Elővett egy kis gyűrűs dobozt, kinyitotta és megkérdezte, hogy „Hozzám jössz feleségül?” Mondtam, hogy „Igen.” Erre ő: „Biztos?” „Igen”. Meghatódás, nagyon-nagyon meglepődtem, azt hiszem remegett a kezem, lábam. Boldogság és örömmámor volt a nyaralás további részében az időjárástól függetlenül.

Tamás: Kriszti szüleivel nyaraltunk Horvátországban. Egy kis tengerpart mellett lévő szigeten történt, én előre rákészültem, vittem magammal a gyűrűt. Aztán amikor szép naplemente volt a tengerparton, akkor kicsit félrevontam és megkértem a kezét, ő pedig igent mondott. Én megkérdeztem utána tőle, hogy biztos? Mondta, hogy biztos, aztán volt nagy öröm! Ezután elmondtuk a szüleinek, és felhívtuk a mi szüleinket is.

-----∞-----

74. Zsófi & Máté

2015. 07. 26. Róma

Máté: Zsófi diplomázása előtt elmentünk 4 napra Rómába, ahová én már az elkészített gyűrűvel mentem. Nagyon féltem attól, hogy Ferihegyen vagy a római Fiumicino reptéren kell megkérnem a kezét, mivel a kézipoggyászban vittem magammal, de szerencsésen eljutott Rómába a gyűrű. Az utazás előtt 2 héttel foglaltam egy asztalt Róma egyik legpazarabb kilátással rendelkező éttermébe, a La Terrazza dell'Edenbe. Az étterem felé jeleztem a lánykérési szándékom, amiről Zsófinak fogalma sem volt.

Vasárnap este mentünk vacsorázni, ahol a vacsora után összegeztem az addig vele töltött másfél évünket, aztán feltettem Neki a nagy kérdést: „Lennél a feleségem és a gyerekeim édesanyja?”

Persze azonnal igent mondott, mi mást lehetett volna mondani egy ilyen jóképű fiatalembernek?

----∞----

75. Ildi & Tamás

2013. Kávézóban

2013 őszén a bajai szabadtéri „Rómeó és Júlia” előtt a kedvenc kávézómban a sütivel együtt hozta ki a pincérnő a gyűrűt. Erre feltettem a kérdést: „Hozzám jönnél?” Válasz: „Há’ te hülye vagy!” Aztán: „Igen.”

-----∞-----

76. Réka & Csabi

2015. 04. 18. Az első közös albérletben

Réka: Tudtuk, hogy előbb-utóbb meg fog történni, én csak annyit kértem Csabitól mindig, hogyha egyszer eljutunk ide, ne legyen kiszámítható, de nem vágytam nagy dologra. Egy szombat reggel történt egy szál boxerben. Egy ajándék kinder tojásba rejtette el a gyűrűt. A csokit már előtte nap megkaptam, de nem ettem meg, nem is értem miért nem. Fel sem fogtam, de ez ettől volt szép, hogy ennyire váratlan volt. Igent mondtam...

-----∞-----

77. Eszti & Balázs

New York

Eszti: Igazából nem volt konkrét lánykérés, de valamikor 2015 májusában döntöttük el, hogy összeházasodunk. Hazajött egy lila színű LEGO gyűrűvel, és megkérdezte, hogy összeházasodunk-e?

Balázs: Az elhatározás a külszolgálat kezdete előtt megvolt, azonban a körülmények szerencsétlen összjátéka folytán a jelképes lánykérésre (LEGO gyűrű, amiből a legkisebb is túl nagynak bizonyult), már csak itt New York-ban kerülhetett sor.

-----∞-----

78. Eszter & Laci

2014. május 10. Párizs, Eiffel-torony lába alatt.

Eszter: Egy 10 fős társasággal együtt voltunk Párizsban kirándulni. Szombat délután kicsit elszakadtunk tőlük, mert mi szeretnénk volna megnézni a Luxemburg kertet és a benne álló Szabadság-szobrot. Mint később kiderült, Laci itt szeretne volna megkérni a kezem, mivel már akkor tudta rólam, hogy New York mániás vagyok. A kert azonban Angela Merkel érkezése miatt (bekavart itt is) le volt zárva. Így Laci – aki még ettől sem riadt vissza –, kénytelen volt helyszínt változtatni. Maradt az Eiffel-torony, ami azért valljuk be nem is olyan rossz helyszín a lánykéréshez

Nem térdelt le, „mert az már túl nyálas.” És az „ideje lenne törvényesíteni vad kapcsolatunkat” bevezetővel feltette a kérdést... azért azt is mondta, hogy szeret.

-----∞-----

79. Ági & Sanyi

2015. április 5. 12 év után – Lake District (Anglia), egy gyönyörű hotelben

Ági: Skóciában töltöttünk 3 napot, és elindultunk vissza Angliába a Lake District-hez, ahol még egy éjszakát szerettünk volna eltölteni. Mivel én néztem ki oda a szállást, ezért pontosan tudtam, hogy hol van. Beírtam az útvonalat, és meglepődve néztem, hogy nem arra megyünk, amerre kéne. Természetesen Sanyi nyugtatgatott, hogy ne aggódjak, mert ő tudja, hogy merre kell mennie. Na de én csak nem hagytam magamat. Így nem volt más választása, el kellett mondania, hogy másik szállást foglalt le. Erre én még jobban kiakadtam, mert nem értettem, hogy miért.

Elhitette velem, hogy egy ismerőse dolgozott ott, és ezért jó áron megkaptuk a szobát. Hát túl boldog nem voltam, na de már úton voltunk...

Aztán mielőtt megérkeztünk volna, olyanokat kezdett el mondani, hogy én várjam majd meg, amíg ő bemegy először, és majd szól, amikor én mehetek. Ez már csak hab

volt a tortán, és mondtam, hogy engem nem fog otthagyni a kocsiban.

De végül csak megtörtént. A kocsiban ülve, átfutott rajtam a gondolat, hogy esetleg megkéri a kezemet. De aztán biztos voltam benne, hogy ez nem fog megtörténni, mert úgyis megtaláltam volna a gyűrűt, ha lenne. (Én pakoltam be neki az útra.)

Amikor felmentem a szobába, akkor már szinte tudtam, hogy meg fog történni, és úgy is lett. Letérdelt elém, és én igent mondtam. Előtte talán mintha azt a szót használtam volna, hogy „te hülye vagy.”

Sanyi: Szerintem minden nő pont ilyenről álmodna: 13 év után úgy éreztem, itt az ideje, hogy megkérjem Ági kezét.

Megbeszéltük, hogy húsvét alkalmából elmegyünk kirándulni Skóciába (kb. 8 óra vezetés kocsival Londonból).

Már amúgy is meg akartam kérni Ági kezét, de a skóciai kirándulás ötlete Ági részéről a lehető legjobb pillanatban jött. Pár hónappal az út előtt lefoglaltuk a

hoteleket. 3 napot töltöttünk Edinburgh-ban. Addig a kocsim elektromos paneljénél rejtettem el a gyűrűt egy dobozban. És utána utaztunk tovább a Lake District-hez (Anglia talán leggyönyörűbb része). Lake Districten egy éjszakát töltöttünk.

Előre le volt foglalva a hotel, amit Ágival együtt foglaltunk. Én természetesen töröltem a foglalást, és lefoglaltam egy kicsit máshol egy gyönyörű hotelt a legromantikusabb szobával. A hotel dolgozóival (akiknek nagyon hálás voltam, mivel hihetetlen profik voltak) 2 héten keresztül szerveztem a szoba teljes beállítását, 360°-os teljes szobatérképeket küldözgetve egymásnak.

Út közben Ági (akinek mindig a főszervezőnek kell, hogy legyen) beütötte az eredetileg lefoglalt hotel címét. Én egy óvatlan pillanatban kicseréltem, és Ági meg is volt lepve, hogy az amúgy 2 és fél órás út miért lett hirtelen 3 óra 15 perc... Nem győztem terelni a témát, de már annyira zavarta, hogy megnézte, és rájött, hogy máshová megyünk. Sikerült vele elhitetnem, hogy az egyik jó barátom haverja adott nekünk kedvezményt, de ennek ellenére Ági mégis a másik hotelbe szeretett volna menni. Nem tudta, mi vár rá...

Út közben kétszer hívtam a hotelt, hogy minden rendben legyen. Mind a kétszer Ági elhitte, hogy nagyon kell pisilnem, azért álltunk meg...

Mikor megérkeztünk, megkértem Ágit, hogy maradjon a kocsiban, amíg a „barátom haverjával a papírokat elintézem,” és 2 perc múlva kövessen a hotelbe. Ági persze hallani sem akart róla, végül csak meggyőztem nagy nehezen. Táskám a csomagtartóban volt, és egy szempillantás alatt belecsempésztam a gyűrűt az elektromos panelből. A szoba gyönyörűen el volt rendezve kérésem szerint. Ágit felkísérte a személyzet és nagyon meg volt lepve, ahogy az ajtó kinyílt...

Első reakciója: „Te normális vagy???” De IGEN-t mondott... Ági elmondása szerint Ő csak akkor kezdett gyanakodni egy kicsit, amikor kértem, hogy maradjon a kocsiban. De mivel Ő pakolt be nekem, mint általában, azon agyalt, hogy hol a gyűrű.

-----∞-----

80. Edina & Ákos:

Otthon Kristiansandban, hétvégén

Edina: Hm... az ágyban. Még nem találtuk ki a publikus sztorit. De a lényeg, hogy igazából Ákos nem kérdezte meg, hogy a felesége akarok-e lenni, hanem kijelentette, hogy azt akarja, hogy a felesége legyek. Én pedig mondtam, hogy akkor az leszek.

Ekkor jött a gyűrű. Már tudtam, hogy akkor fog valami történni, mert úgy vert a szíve, mint még soha. Édes volt.

Ákos: Ki kéne találni egy publikus verziót...

-----∞-----

81. Dorka & Árpád

Ausztriában, síelésen

Dorka: Amikor megérkeztünk, mondta Árpi, hogy menjünk már el sétálni. Nem is értettem, hiszen ő utál és nem is szokott sétálni. Mondtam a tesómnak, hogy jöjjön ő

is. Majd Árpí gyorsan lepattintotta, hogy most lesz a lánykérés, mert ők már ugye tudták.

Aztán sétáltunk, és egyszer lesápadva letérdelt, és remegő kézzel megkérte a kezem. Én meg szólni sem bírtam, leblokkoltam. Nem volt sírás meg ilyenek...

Árpád: Először síelés előtt pár héttel elkezdtem szervezkedni. Elkértem az apukától, hogy szabad-e. Miután zöld utat kaptam, úgy gondoltam, hogy majd a síelésen, a hegytetőn fogom megtenni. Aztán végül csak elmentünk sétálni, mert nem bírtam várni másnapig. Mindenki tudta rajta kívül (30-40 fő). Dorka elhívta volna a testvérét sétálni, aki tudott róla, de mégis azt mondta, hogy jön persze, csak hogy egyszerűbb legyen az életem...

Utána őt sikerült lebeszélnem róla, mehetett a történet. Sétáltunk egy nagyon jót (utálok sétálni), egyszer térdre dobtam magam, és megkérdeztem, hogy akarja-e. Úgy néz ki, akarta! Röviden...

-----∞-----

82. Szandi & Norbi

2013 telén

Szandi: Március 24. volt az évfordulónk. A lánykérés az egy éves évfordulón történt. Nagyon készült már Norbi, be volt zsongva előtte. Én dolgoztam aznap. Munkából mentem haza, és agyaltam, hogy mi lehet.

Aztán beugrott, hogy hátha ez, és aggódtam. Én egy megfontolt ember vagyok, nem akartam, hogy ennyi idő után ilyen döntés elé állítson. Mi nagyon sokat veszekedtünk az első 1,5 évben. A szüleim elváltak 13-14 éves koromban, nagyon megviselt, és én nem akarom ezt majd a gyerekeimnek. De bejöttek a számításaim. Leültetett a szobába, és azt mondta, várjak itt. A konyhában volt, jó sokat vártam. Aztán letakarta az ablakot, és kirakta mécsesből, hogy leszek-e a felesége. Rózsaszirmok voltak, nagyon romantikus volt.

Bevezetett, eltakarta a szemem. Először a nagy meleg vágott arcon, aztán lenéztem a földre, és ott láttam. Nem tudtam mit mondani. Amúgy le se térdelt, és nem mondott semmit. Csak a kezében voltak a gyűrűk és nézett rám.

Végül azt mondta, nem kell rögtön választ adnom. Nem is mondtam. Aztán végül igent mondtam. Talán azért, mert nem akartam megbántani, de mondtam, hogy nem szeretnék még esküvőt.

Azon a nyáron volt egy nagy vitánk, akkor visszaadtam neki a gyűrűt is, majdnem szakítottunk. Mindig mondta, hogy had adja vissza, de nem kellett. Aztán a második évfordulón vettem vissza a gyűrűt, és mondtam neki, hogy jó, most már tudok neki boldogan igent mondani. Akkor Sárváron voltunk, két napot wellnesseztünk, és úgymond megkérte a kezem másodszor is.

Úgyhogy nálunk a találkozás, és a lánykérés sem úgy alakult, ahogy az a nagy könyvben le van írva. De talán nem is baj. Így legalább nem szokásos és nem is hétköznapi, hiszen mi sem vagyunk azok. Vagyis inkább a Norbi nem az!

Norbi: Én nagyon hamar eldöntöttem, hogy megkérem Szandi kezét. Úgy éreztem ő az, akivel együtt le tudnám élni az életem! Így első évfordulónkra be is szereztem a kellékeket: gyűrű, rózsza, gyertya. Tehát 2014. március 24-én nagyon pörögtem, mindent előkészítettem, hogy amikor

hazaér a munkából, már egyből feltehessem neki a nagy kérdést!

A konyhánk padlójára kiraktam gyertyákból: „LESZEL A FELESÉGEM?” Körben is gyertyák voltak szív alakban. Mindenhol gyertya volt, közjük pedig rózsaszirmokat szórtam. Hazaért. Gyorsan meggyújtani a gyertyákat! Igen ám, de rengeteg gyertya lett elhelyezve! Mire az összeset meggyújtottam, addigra az, amelyikkel kezdtem, majdnem elaludt. Behívtam a konyhába, és sikerült meglepnem. Bár sajnos nem mondott egyből igent, de nemet sem. Mondtam neki, hogy nyugodtan gondolja át. Később persze igent mondott kétszer is! Sajnos nem sokkal utána volt egy elég nagy veszekedésünk, és visszaadta a gyűrűt. Miután kibékültünk, többször mondtam neki, hogy hordja újra a gyűrűt, de ő nem akarta. Ezért megkértem másodszor is a kezét! Másodikra egyből igent mondott!

----∞----

83. Linda & Zsombor

2015. február 19. Adelaide egyik parkjának rózsakerti részében

Linda: Mióta kiköltöztünk Ausztráliába, minden évben egy kínai étterem meglátogatásával megemlékeztünk a kínai újév beköszöntéről. Nincs nagy jelentősége ennek az életünkben, csak egy ok, hogy kínait együnk. Abban az évben ez pont a 3. hónapfordulónkra esett. Elmentünk szépen kiöltözve az egyik étterembe, elköltöttünk egy finom vacsorát. (A sült fagylalt azért annyira nem volt jó.) Megnéztük az oroszántáncolatokat, majd visszamentünk a kocsinhoz, ami egy park mellett állt.

Zsombor egyszer csak berángatott egy bokron át a park rózsalugasos részébe. Ismerve a kinti pókokat, és a gyep kontra magas sarkú cipő koncepciót, ez akkor nem tűnt túl romantikus ötletnek. Ott letérdelt, és megkérte a kezem. Ez annál inkább! Ott az igen mellett én is átadtam neki az évfordulás ajándékomat. Ő kibontotta, de szerintem az igennek annyira megörült, hogy emiatt otthagyta az ajándék csomagolásának szalagját, amit másnap ugyanott, azon a helyen megtaláltam.

Hazaúton már a dátumon gondolkodtunk, és otthon elmeséltük anyuméknak és a hugimnak, akik épp akkor töltöttek nálunk egy rövid időt.

Egy apró poén a sztoriban: Pont aznap, mikor Zsombor megvette a gyűrűt, akkor kérdezett rá apukám Zsombor terveire, aki erre azt mondta, hogy majd négyszemközt megbeszéljük. Erre apum csak annyit mondott, hogy inkább ne, mert nem tud titkot tartani. Aranyos jelenet volt, de akkor ebből nekem még semmi nem esett le.

Zsombor: Már korábban elterveztem, hogy ezen a napon fogom megkérni Linda kezét. 2015-ben pont február 19-ére esett a kínai újév. Ezen a napon minden évben elmegyünk egy kínai étterembe vacsorázni. Nem volt ez másképpen 2015-ben sem. A vacsora után elsétáltunk a pakoló autónkhoz, ami Adelaide belvárosának déli határát jelentő South Terrace-nál volt. Mielőtt beszálltunk volna a kocsiba, Lindát behúztam egy bokron keresztül a parkba, ahol megkértem a kezét.

-----∞-----

84. Judit & Pali

2015. március 7. Otthon

Judit: Sokat szívatott, például ki akart húzni valamit a felső zsebéből, aztán kiderült, hogy egy zsepi, hogy mossam ki az ingét. Aztán miután felöltöztem, letérdelt és megkért. Így történt.

-----∞-----

85. Zsuzsi & Balázs

2015. 04. 23. Róma

Zsuzsi: Megszervezte, hogy ne tudjak semmit a nagy tervéről, amihez fedősztorit anyáékkaal kreált (gépvásárlás Münchenben, mennem kell tolmácsnak). Majd amikor arra került a sor, hogy a reptéren várjuk anyáékat, kiderült, hogy ők nem jönnek és az úti cél is más. Akkor már sejtettem, hogy mi az utazás célja, de lesokkolt a meglepetés.

Mikor megérkeztünk Rómába, Balázs elmesélte a tervét tele városnézős programokkal, útitervvel. De kimaradt a Szerelmesek hídja, így azt mindenképpen még aznap kellett megnézni. Elmentünk a hídhöz. Letérdelt, ahogy kell, és igent mondtam!

Készült kis gravírozott lakattal, amelynek kulcsát a folyóba dobtuk. És most itt tartunk...

Balázs: Zsuzsi úgy tudta, hogy a szüleivel Münchenbe megyünk, ahol tolmácsolnia kell. A reptéren szembesült vele, hogy csak ketten megyünk, és nem Münchenbe, hanem Rómába. Az első este elmentünk a Szerelmesek hídjára, ahol megtörtént a leánykérés, amire igen volt a válasz és ezt megpecsételve elhelyeztünk egy lakatot is, amelynek a kulcsát a folyóba dobtuk.

-----∞-----

86. Kati & Gábor

Budapest, "nyócker"

Gábor: Ez vicces. Máltán lett volna, ahol valami mindig közbejött... Leültek mellénk, fújt a szél, stb. Szóval nem jött össze. Aztán hazajöttünk, és aznap este, a nyóckerben, az ágyban kértem meg Kati kezét.

-----∞-----

87. Gerő & Reni

2016. július Buzsák

Reni: Aznap értünk haza Münchenből, és anyuékkel szalonnát akartunk sütni. Én kimentem a kertbe hagymáért és zöldségért anyuval, addig ő gyorsan aputól elkért. Majd amikor beértem a kertből, behívott a szobámba, és ott megkérte a kezem, és a földes, hagymás kezemre ráhúzta a gyémánt gyűrűt.

Gergő: Megvettem a vágyott autót, és első utunk alkalmával mentünk Münchenből Reniékhez, Buzsákra. Én próbáltam finoman valami romantikus útirányt venni, mivel

tudtam, hogy a szíve csücske a Balaton. Ezért útközben kérdezgettem, hogy: „Mi lenne, ha most komppal mennénk át a déli partra?” vagy „Felmegyünk-e a Gömbkilátóhoz Balatonboglárra?” vagy „Lemegyünk-e a partra?” – persze ő ezeket mind leszólta, hogy meleg van, meg érjünk már haza... stb.

Így nem maradt más hátra, mint náluk, mivel nem akartam tovább húzni. Ezért este, mikor készülődtünk szalonnasütéshez, és Reni meg a muterja kimentek a kertbe hagymáért, én feltettem a nagy kérdést az édesapjának, valahogy így: „Igaz, hogy Reni fog dönteni, de azért szeretném megkérdezni, hogy hozzám adja-e a lányát?” Majd megittuk rá az áldást.

Amikor a kertből visszaértek Reniék, behívtam a szobájába, és kb. a következő szöveggel nyújtottam át neki a gyűrűt: „Igaz, hogy már édesapád beleegyezett, és már az áldást is megittunk, de azért biztos, ami biztos, megkérdezlek még Téged is...”

-----∞-----

88. Dóri & Csabi

2015. április 14. A Gellért-hegyen

Dóri: Nem volt egyszerű dolga, mert sokáig húzódott a dolog. Hiszen április elején elég komoly deréksérülést szenvedtem el egy röplabda meccsen. Alig bírtam mozdulni, semmi kedvem nem volt sehova menni. Ő meg csak erősködött, hogy de menjünk vacsorázni ide meg oda. Nem értettem, hogy miért nem képes felfogni, hogy minden mozdulat fáj. Miért pont most kell mennünk valahova vacsorázni?! Úgyhogy türelmesen várt egy hetet, és bejelentette, hogy akármilyen is lesz, ő lefoglalta az asztalt, szóval készülődjek, mert megyünk.

A Vén hajóra mentünk vacsorázni, akkor már gyanús volt a dolog. Na meg, amikor mondta, hogy menjünk fel a kedvenc helyünkre a Gellért-hegyre, merthogy így éjjel milyen szép!

Felmentünk, sétálgattunk, és egyszer csak elkezdte mesélni a kapcsolatunkat a kezdetektől, na akkor már egészen biztos voltam benne, hogy elérkezett a nagy pillanat. És akkor letérdelt, és megkérte a kezem.

Csabi: Amint kiválasztottam és megvettem a gyűrűt, elkezdtem beadagolni Dórinak, hogy tők szupi lenne egyik este egy igazán jó étterembe vacsorázni, de épp egy deréksérüléssel szenvedett, így csak halogatta a dolgot.

Majd számolgattam és kiderült, hogy pár nap múlva leszünk 8,5 évesek. És mivel ez egy nagyon kerek szám, erre a napra foglaltam asztalt a Vén Hajó étteremben, így Dórinak nem volt választása, jönnie kellett.

Ott vacsiztunk a naplementében, a Lánchíd lábánál, majd a Gellért-hegyre felmentünk „letekinteni a kivilágított városra” (szintén terveztük egy ideje). Felértünk és egy turistákkal teli Gellért-hegy fogadott minket. Ahogy sétáltunk körbe, nagy megkönnyebbülésemre egy szép panorámás részen egyedül találtuk magunkat, ezért gyorsan a tettek mezejére léptem. Mondtam egy bevezető szöveget, letérdeltem, feltettem a nagy kérdést, ő igent mondott, majd felrángatott, mert jöttek a turisták.

-----∞-----

89. Dia & Tomi

2015. február 14. Nálunk, otthon a lakásunkban

Dia: Valentin-nap, a szülők összeismertetése volt éppen. Azt többször említettem neki, hogy ha valaha lánykérés lesz, nehogy ünnepnapokon (karácsony, Valentin-nap), mert az olyan giccses. Nem is volt ez tervben.

Hanem egész este hajtogatta, hogy úgyis én leszek a felesége. De már egész héten is! Én meg egyszer csak megszólaltam, hogy miért csak mondogatja, ha ennyire ezt akarja, ezzel engem ne szédítsen. Majd odarohant a családi asztalhoz, és elkiáltotta magát, hogy: „CSALÁD!”

Előadott egy hosszú monológot, melyben megkérte a kezem. Gyűrű nélkül, mert tényleg nem volt tervezve. De én igent mondtam.

Tomi: Az előzményekről mesélek: 2014. szeptember 2. Nagyon rossz napjaim voltak, és amikor a főnökéhez mentem reggel 10-kor, akkor egyszerűen nem tudtam rá odafigyelni. Felmértem, hogy mennyire gyönyörű és kedves, de egyszerűen nem tudtam volna flörtölgetni

vele. Ő azért egy darabig megpróbált kedves lenni, azután elkönyvelt tahónak. Vagy legalábbis biztos volt abban, hogy soha nem fog többet hozzám szólni.

Második, mindent eldöntő alkalom: konferencia Visegrádon, október 8-án. Ide egyikünknek sem volt kedve menni, mégis ott voltunk. Meglepetten vettem észre, hogy ő regisztrálja a vendégeket, és annyira próbáltam őt úgy nézni, hogy nem is vette észre. Én viszont majdnem felborultam a zakómban megbotolva, ami a karomon lógott, és ráléptem. Este közölte velem, hogy nekem nem tartott fent helyet a sorban, amire mondtam, hogy nekem nem is kell. Azután pedig meglepődött, hogy emlékeztem az első találkozásunkra. Alapvetően kószolgtatott: „minek eszed, azt hiszed, hogy csípős? – meg ilyenek. De azután győzött benne a kíváncsiság, és szerzett két igen finom bort, és végre megléptünk a teljesen katasztrofális nemzetközi konferencia hangulatból. Ezt követően már csak beszélgettünk egész éjjel, táncoltunk a tetőn, és egymásba szerettünk.

-----∞-----

90. Mirtill & Szabi

2014. 12. 10. Otthon

Mirtill: Aznap délután mentünk el Szabival dokihoz a térdemmel. A vizsgálat előtt még nem ebédeltem – amit Szabinak is mondtam –, így délutánra már elég éhes voltam. A doki után én visszamentem dolgozni, majd munka után így karácsony közeledtével, a tesómmal vásárolni akartunk menni. Szabi felhívott és mondta, hogy még a vásárlás előtt ugorjak már haza, mert csinált kaját. Én nem nagyon akartam, ő nagyon erősködött, ezért hazamentem.

A lakásba belépve nagyon jó illat várt, azt hittem sütött valamit. De nem, mert kiderült, hogy a jó illatot az asztal közepére szív alakban kirakott gyertyák adták. A szív közepén egy nagyobb becsomagolt ajándék várt. Nem értettem miért ad ajándékot – bár hozzáteszem, korábban megbeszéltük, hogy Mikulásra veszünk egymásnak valamit, amit én meg is tettem 1-2 csoki formájában, ő viszont elfelejtette. Az ajándékról így azt hittem, hogy az egy Mikulást kárpótló dolog lesz, bár furcsálltam, hogy miért csinált ekkora felhajtást belőle.

Mikor kinyitottam, a csomagban az „Elfújta a szél” című regényt találtam, amit én filmben nagyon szeretek, és rengetegszer láttam is, így nagyon megörültem neki.

Megöleltem, megköszöntem, ekkor még mit sem sejtve. Ő kérdezte, hogy nem akarok-e beleolvasni a könyvbe. Én mondtam, hogy persze. Kinyitottam a borítóját, és bele volt írva, hogy „Szerelmemnek Örökké.” Nagyon örültem ennek is. Ezután Szabi kérdezte, hogy nem lapozok-e bele a könyvbe, én belelapoztam... Amikor kinyitottam, láttam, hogy ki vannak vágva a lapok a könyvben, de több száz oldalon keresztül úgy, hogy a gyűrű doboza beleférjen. Akkor már tudtam, hogy mi a nagy „felhajtás” oka.

Szabi kivette a dobozt, letérdelt és megkérdezte, hogy hozzá megyek-e. Én persze mondtam, hogy „igen,” és kérdeztem, hogy ez most komoly. Alig hittem el, nagyon meghatódtunk mindketten, az volt eddig a kapcsolatunk legemlékezetesebb pillanata.

----∞----

91. Vali & Peti

2015. 04. 28. Valéria névnapkor

Vali: Április 28-án, a névnapomon a vacsora, virág után otthon kaptam még egy dobozt, hogy az is ajándék. Abban volt egy képeslap, ami a honlapunkon is fent van, egy kérdőívvel. Akarok-e a felesége lenni? És kaptam hozzá egy gravírozott tollat is a nevemmel.

Peti: Dolgoztunk, névnapot ünnepeltünk, vacsoráztunk. A nap végén pedig Valéria megkapta a dobozt, benne egy névre gravírozott tollal és egy kérdőívvel, hogy hozzám jön-e feleségül.

-----∞-----

92. Mira & Fercsi

5. évforduló

Fercsi: 5. évfordulónk volt, egész nap itthon maradtam készülődni. Készítettem Mirának egy Scrapbookot, és megkértem ismerősöket, barátokat, hogy írjanak pár sort a könyvhöz. Mira hazajött a munkából, és egy mécsesekből kirakott szív várta, meg egy virág. Vacsoráztunk a Dóm étteremben, utána hazajöttünk és tortát ettünk. Lila szívecske alakú tortát vettem, mert a lila Mira kedvenc színe. A torta egy kicsit sérült volt, mert hozzáütődött a doboznak. Ettünk a tortából és Mira kérdezte, hogy kérek-e még, én mondtam, hogy nem. És ő megkérdezte, hogy ő egyen-e még, és mondtam, hogy csak ha akar.

Ebből rájött, hogy a tortában nincsen gyűrű. Aztán mellé térdeltem, látszott, hogy nagyon várja a kérdést, és akkor megkérdeztem, hogy hozzám jön-e feleségül. Igent mondott!

-----∞-----

93. Brigi & Gyuri

2013. 07. 25. kb. 17:00-18:00 Római strand

A napot külön társasággal töltöttük, de Brigi rám mosolygott, én visszamosolyogtam, ez ismétlődött. A barátaim, akik közül sajnos egy sem lesz ott az esküvőn, noszogattak, hogy lépjek. Végül abban maradtunk, hogy ha még egyszer mosolyog, akkor elkérem a számát.

Brigiék éppen indultak haza, és amikor a közelünkbe értek, megint mosolygott. Így egyből ugrottam, és elkértem a számát. De Ő nem akarta megmondani, mondván, hogy Hollandiában él, és másnap hajnalban már repül vissza. Én meg közöltem vele, hogy Amszterdam és Pest között ingázom hajóval. És már jött is a telefonszám.

Egy évvel később, 2014. július 24-én Pesten az Arany János utcában jött el a nagy pillanat. Az egy éves évfordulóra szerveztem egy meglepi napot: kocsma, étterem, hajókázás, majd romantikus séta. A Lánchídon szerettem volna megkérni, de állandóan jöttek-mentek a turisztok, és nem volt elég hangulatos. Aztán hazafelé séta közben egyszer csak letérdeltem az Arany Jánosban, és

feltettem a kérdést. Olyan zavarba jött, hogy két igen között a rossz kezét dugta oda.

-----∞-----

94. Levi & Szilvi

Londonban egy híd tövében

Levi: Kb. egy-másfél hónapot készülgettem rá. Mivel tudtam, hogy megőrül a fehér tengerész egyenruháért, így béreltem egyet.

Megtanultam egy spanyol verset, aminek egy részlete volt a Patch Adams c. filmben. A versben egy topáz kőről is szó van, így topázköves gyűrűt vettem.

Fontos! Spanyolul nem beszélünk, de reméltem, hogy elég macsósan fogom tudni elmondani, és értékeli majd az erőfeszitésem. Tanultam majdnem két hétig a verset, munkából haza meg vissza azt hallgattam folyamatosan a youtube-ról.

8. évfordulónkra terveztem a dolgot, tudván, hogy nem fogja sejteni, mert alaptól szeretek nem megszokott dolgokkal előrukkolni, így majd betudja annak, hogy évfordulónk van.

Találkoztunk a megbeszélthelyen, a belvárosban, a munkahelyem mellett. A terv az volt kettőnk részéről, hogy sétálunk, bemegyünk valahová, eszünk-iszunk, talán bulizunk, aztán haza megyünk.

Megjelentem a háta mögött a szerkóban. Durván meglepődött, fénykép is van róla. Örült, de azért megkérdezte, hogy akkor most egész este ebben leszek? Persze! Egy pár percig feszengett csak, aztán megszokta, hogy mindenki megnézett minket, ahogy a Covent Gardenben sétáltunk. Néhányan hangot is adtak a tetszésüknek egy-egy Ollala felkiáltással. Innentől már imádta, és büszke volt mellettem. Már ott levettem a lábáról.

Elmentünk egy Salsa Bárba. Nem táncoltunk, mert nem tudok. Ráadásul abban a szerkóban így is a középpontban voltam, ahogy ott feszítettem, nem kellett

extra figyelem. Meg is kérdezték tőle, hogy a barátja tényleg tengerészgyalogos-e.

Ittunk egy párat, ettünk nagyon finom nachos-t, élveztük az estét. Ő élvezte, hogy álmai tengerészével van. Elmentünk sétálni, le a Temze folyóhoz. Felmentünk az egyik hídra, közel a Big Ben-hez és a London Eye-hoz.

Mondtam neki, hogy én készültem azért valamivel, és elővettem egyik kezembe a telefonom, a másikba meg egy A4-es teleírt lapot. Na, ez volt a vers. Spanyolul elmondtam neki, csak egy-két alkalommal kellett puskáznom. Nem értette, de tetszett neki, megkönnyezte. Közben a mögöttünk elhaladó turisták érdeklődve sétálgattak.

Aztán elmondtam a telefonomon lévő puska segítségével magyarul is. Itt már felismerte, és már sírt is. Kérdezte, hogy van-e még valami meglepetés, mert itt már sejtette, talán kicsit várta is a lánykérést, de egészen eddig nem. Ekkor még húzni akartam cseppet az agyát, azt mondtam nem, nincs már semmi más meglepi.

Tovább sétáltunk a hídon, egy picit csalódott volt, de mégis örült. Aztán a híd végénél elővettem a zsebemből az egész este féltve morzsolgatott gyűrűt és mondtam neki, hogy szeretném, ha eddigi szép életünket férjként és feleségeként folytatnánk. Itt már igazán sírt. Még kicsit andalogtunk a parton, imádta az egyébként nagyon nagy gyűrűjét, ami folyton elforgott az ujján.

Másnap megint megleptem azzal, hogy milyen koránra terveztem az esküvőt, ugyanis a lánykérés november végén volt, ő meg úgy gondolta, hogy majd összeházasodunk egyszer. De nálam a kettő együtt jár.

-----∞-----

95. Móni & Attila

2014. január 4. Tatabánya, műjégpálya

Móni: Tamással és Attival jégkorizást beszéltünk meg. Nagyon-nagyon nem volt kedvem aznap semmihez, úgyhogy gyakorlatilag magukkal cipeltek a koripályára. A sztorihoz persze az is hozzátartozik, hogy kb. 10 évesen volt utoljára korcsolya a lábamon. Atti azt mondta, hogy mivel tudja, hogy mennyire utálom a tömeget, ezért megkérte a koripályán dolgozó ismerőst, hogy két turnus között, miután letakarították a jeget, csak hármunkat kiengednek, hogy tudjunk kicsit korizni mielőtt beözönlik a tömeg.

Bementünk a pályára, és Attival ketten elkezdtünk a fal mellett korizni szépen lassan. Vagyis inkább lassan, mint szépen. Tamás meg úgy tett, mint aki a korijával szenved, és nem tud feljönni a jégre. Kb. a második körnél elkezdett szólni a zene, és nagyon megörültem, mert Ákostól a Hello-t játszották, és az a kedvencem. De még ez se gondolkodtatott el...

Aztán egyszer csak Atti hanyatt esett és szólt, hogy segítsek neki felállni. Odacsúszkáltam hozzá, ekkor feltérdelt, elővette a gyűrűt, és megkérte a kezem.

A nagy izgalomban aztán a másik kezemre húztuk a gyűrűt, de se baj, ez így is nagyon romantikus volt.

----∞----

96. Csilla & Robi

Robi: Mint sok más pár, mi is a Randivonalon ismerkedtünk meg. Amikor megláttam Csillát, azonnal írtam neki, és megmondtam, hogy ő lesz az utolsó barátnőm! Erről két hét alatt meg is győztem.

Csilla: Meglepő határozottsággal ígérte, hogy jó lesz nekem és nem fogok unatkozni. Két hét alatt meggyőződtem, hogy ő lesz életem párja.

Robi: Ez így is lett, az első közös év után már bele is vágtunk egy külön-külön régóta vágyott projektbe, és házat építettünk, amit akkor még csak Lego háznak hívtunk, alakítható terekkel egy születendő gyermeknek is. Ennek csak azért van jelentősége, mert a hároméves évfordulónk estéjén itt történt a lánykérés. Ugyanúgy ültünk az új házukban egymással szemben az asztal két oldalán, ahogy szoktunk otthon dolgozni, mindkét laptop nyitva. A két laptop közé helyeztem a gyűrűt tartó dobozt és elküldtem ezt a mailt Csillának: "Szia! Ma vagyunk három évesek. Szeretném megköszönni az elmúlt éveket, azt, hogy hittél nekem és bennem, kitartottál mellettem és szeretnélek megkérni két dologra: Maradj velem mindig és csukd le a laptopot."

A terv az volt, hogy ha Csilla lecsukja a gépet, meglátja a gyűrűs dobozt. De ezt nem egészen így sült el.

Csilla: Ugyanis meghatott a e-mailje, azonnal meg akartam ölelni. Indultam felé, közben csuktam le a gépet, és nem vettem észre a dobozját.

Robi: Az ölelés után elé tartott dobozban meglátta a gyűrűt, már semmi nem tudta visszatartani az örömkönnyeket, és csak annyit tudott mondani: „Ez az? Igen, igen, igen!” Hosszú percek, sok ölelés és csók után tudtam csak megszólalni: „Jó, jó, de legalább hadd kérdezzem meg: Volna kedved velem élni a következő sok évben is?”

Csilla és Robi 8 éve élnek együtt, két gyermekük most 2 és 4 éves. Bejárták együtt a fél világot, és a magyarországi esküvőt követően volt egy Csillának meglepetés esküvőjük a Karib-tengeren, amikor az óceánjáró hajó kapitánya előtt erősítették meg fogadalmukat, és egy alkalom szülte esküvőjük idén januárban a Maldív-szigetek egyik csodálatos partján.

-----∞-----

97. Csobot Adél és Istenes Bence

Nem vágyott nagy felhajtásra, csak a tökéletes pillanatra Adél és Bence.

Adél: Nem akartam molinót a Szabadság hídra, konfettit meg semmit. Csak egy olyan pillanatra vágytam, ami egyedi, és ez így történt meg. Megfogta a kezem, és tudtam, eljött, amire vártam. Letérdelt, a szemembe nézett, mindkettőnknek potyogott a könnye. Összefoglalta az öt évünket, benne Nátánnal, és megkérdezte, leszek-e a felesége. Nem hezitáltam – mesélte Adél.

-----∞-----

98. Lovasi András és Földes Eszter: Buszon térdelt Lovasi

A Kossuth-díjas zenész, Lovasi András Rómában és Párizsban is megkérte szerelme, Földes Eszter kezét.

Olaszországban a nagymamája aranygyűrűjét kínálta választottjának, majd később, Franciaországban az igazi eljegyzési gyűrűvel is letérdelt.

Mivel a Kispál és a Borz, valamint a Kiscsillag frontembere a nagy pillanathoz Eszter születésének pontos pillanatát választotta, és éppen egy buszon ültek akkor, népes közönség szurkolta végig, amint András térdre ereszkedett, szerelme pedig sírva mondott igent.

----∞----

99. Nyári Dia és Kovács Dániel

Titokban utazott párja után

Párizs a színésznő Nyári Dia életében is csodás helyszín, itt tette fel neki a nagy kérdést kedvese, a sportriporter Kovács Dániel.

2017 októberében kérte meg a kezem Dani. Nem volt könnyű dolga, mert nekem nehéz meglepetést szerezni, de nagyon kreatív volt! Egy barátnőm diplomaosztójára szerveztünk Párizsba egy csajos utazást, és kijött utánunk. A barátnőm elvitt piknikezni az Eiffel-toronyhoz, ahol hatalmas meglepetésként megjelent Dani, és feltette a nagy kérdést! Meghatódtam, régi álmom volt, hogy az Eiffel-toronymál kérjék meg a kezem – mesélte Dia.

----∞----

Köszönöm, hogy megvásároltad és elolvastad a könyvet.
Tetszettek a történetek? Örülök, ha jó érzések töltöttek el!

Barna László Ceró

Ceremóniamester Mester

a jó fej és tudatos párok ceremóniamestere

www.cero.hu

Több, a könyvben szereplő pár esküvőjének képeit és beszámolóját megtalálod az oldalamon (kattints a képre):

CERO

SZAKÉRTELEM - RUGALMASSÁG - STÍLUS

BARNA LÁSZLÓ

ESKÜVŐI CEREMÓNIAMESTER MESTER

www.cero.hu